

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/45

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 10. lipnja 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/45*65-21-02**Hs

P.Z.E. br. 148

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 10. lipnja 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 148

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/22
URBROJ: 50301-21/32-21-3

Zagreb, 10. lipnja 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/44*50-21-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA			
65 - HRVATSKI SABOR			
ZAGREB, Tra. Sv. Marka 6			
Primljeno:		10-06-2021	
Klasifikacijski oznaka:		Org. jed.	
022-03/21-01/45		65	
Uredbeni broj:		Pril.	Vrij.
50-21-01		1	CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20. 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

2
PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA**

Zagreb, lipanj 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

U Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.; u daljnjem tekstu: ZOO), među ostalim, prenesena je i Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (u daljnjem tekstu: Direktiva 1999/44). Iako je Direktiva 1999/44 uređivala određene aspekte potrošačkih ugovora o kupoprodaji robe, u hrvatsko zakonodavstvo prenesena je na način da se odnosi i na ugovore koji nisu potrošački. Pravila Direktive 1999/44 prenesena su u odredbe ZOO-a koje uređuju institut odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari i jamstva za ispravnost prodane stvari (garancije), a pravila ZOO-a koja uređuju ove institute su opća pravila za sve kupoprodajne ugovore bez obzira na status ugovornih strana (bez obzira radi li se o građanskopravnim, trgovačkim ili potrošačkim ugovorima). U pojedinim slučajevima propisana su različita pravila za trgovačke ugovore (npr. kraći rok odgovornosti prodavatelja za nedostatak) odnosno za potrošačke ugovore (npr. nepostojanje obveze potrošača da pregleda stvar). Zakonodavac se opredijelio za prenošenje Direktive 1999/44 u pravila ZOO-a o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari jer tada važeće odredbe ZOO-a nije bilo potrebno radikalno mijenjati s obzirom na to da su po svojoj strukturi i sadržaju u osnovi odgovarale rješenjima Direktive 1999/44. Promjene važećeg uređenja odnosile su se na proširenje liste slučajeva u kojima postoje nedostaci, isključenja obveze pregleda stvari ako je kupac potrošač te produljenju rokova za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari.

Direktiva 1999/44 zamijenjena je Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ, te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2019/771).

Cilj donošenja Direktive 2019/771 je uklanjanje ključnih prepreka povezanih s ugovornim pravom koje ometaju prekograničnu trgovinu, a radi rješavanja problema s kojima se suočavaju potrošači i poslovni subjekti zbog složenosti pravnog okvira te izbjegavanje troškova koje poslovni subjekti snose zbog razlika u ugovornim pravima država članica. Naime, kako je Direktiva 1999/44 bila direktiva minimalnog usklađenja koja je državama članicama dopuštala da uvedu ili zadrže i strože odredbe od onih propisanih Direktivom 1999/44 kako bi osigurale višu razinu zaštite potrošača, to je dovelo do razlike u nacionalnim propisima u području potrošačkog ugovornog prava. Upravo su različiti nacionalni propisi u području potrošačkog ugovornog prava prepoznati kao jedna od glavnih prepreka prekograničnoj prodaji robe te je ocijenjeno da pristup minimalne usklađenosti iz Direktive 1999/44 ne potiče

potrošače na kupnju iz drugih država članica Europske unije niti poslovne subjekte na prodaju u drugim državama članicama Europske unije. Stoga je cilj Direktive 2019/771 uklanjanje ključnih prepreka povezanih s ugovornim pravom koje ometaju prekograničnu trgovinu, smanjenje nesigurnosti s kojom se suočavaju poslovni subjekti i potrošači zbog složenosti pravnog okvira te smanjenje troškova uzrokovanih poslovnim subjektima zbog razlika u nacionalnim ugovornim pravima.

Svrha Direktive 2019/771 je doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora o kupoprodaji sklopljenih između prodavatelja i potrošača, posebno pravila o usklađenosti robe s ugovorom, pravima u slučaju neusklađenosti, načinima ostvarivanja tih prava i komercijalnim jamstvima.

Direktiva 2019/771 je direktiva maksimalnog usklađenja koja dopušta odstupanje od njome utvrđenih pravila samo u onim slučajevima koji su navedeni u Direktivi. Stoga države članice u svojem nacionalnom pravu ne mogu zadržati niti uvesti odredbe koje odstupaju od odredbi utvrđenih Direktivom 2019/771, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je navedenom Direktivom drukčije predviđeno.

Direktiva 2019/771 sadrži pravila primjenjiva na prodaju robe samo u odnosu na ključne elemente ugovora o kupoprodaji potrebne za prevladavanje prepreka povezanih s ugovornim pravom na unutarnjem tržištu. Direktiva 2019/771 ne utječe na slobodu država članica da uređuju opće aspekte ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora (uključujući i posljedice raskida ugovora), u mjeri u kojoj oni nisu uređeni tom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.

Budući da je tehnološki napredak doveo do rasta tržišta robe koja ima ugrađeni digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili je povezana s njima te s obzirom na sve veći broj takvih uređaja i činjenice da ih potrošači sve više koriste, Direktiva 2019/771 sadrži i pravila koja se primjenjuju na ugovore o kupoprodaji takvih proizvoda. Direktiva se primjenjuje na ugovore o kupoprodaji robe s digitalnim elementima ako bi odsutnost ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge onemogućivala funkcioniranje robe i ako se taj digitalni sadržaj ili ta digitalna usluga isporučuje s robom na temelju ugovora o kupoprodaji te robe.

Iako Direktiva 2019/771 uređuje potrošačke ugovore o kupoprodaji robe (pri čemu ostavlja slobodu državama članicama da pravila direktive prošire i na ugovore koji su isključeni iz područja primjene direktive ili da na drugi način uređuju te ugovore), a polazeći od činjenice da su pravila (ranije) Direktive 1999/44 u ZOO prenijeta kao opća pravila za sve kupoprodajne ugovore i za sve stvari, s posebnim pravilima za trgovačke odnosno potrošačke ugovore u institutima u kojima je ocijenjeno da su potrebna posebna pravila, ocijenjeno je opravdanim da se na isti način pristupi i prenošenju Direktive 2019/771 u ZOO. Stoga se predlaže pravila Direktive 2019/771 prenijeti u ZOO kao opća pravila primjenjiva na sve ugovore o kupoprodaji i na sve stvari, s posebnim uređenjem određenih instituta za pojedine vrste ugovora. Primjerice, za trgovačke ugovore zadržan je rok od šest mjeseci u kojem je na prodavatelju teret dokazivanja da nedostatak nije postojao u vrijeme prijelaza rizika, dok se neka pravila odnose samo na potrošačke ugovore, primjerice posebno uređenje obveze isporučivanja ažuriranja za stvari s digitalnim elementima kako bi se osiguralo da stvar ostane bez nedostataka.

Radi usklađenja s Direktivom 2019/771, u odredbama ZOO-a o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari predlaže se:

- redefinirati pojam materijalnog nedostatka,
- uvesti posebna pravila o obvezama prodavatelja u slučaju kupoprodaje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima,
- produljiti rok u kojem je na prodavatelju teret dokaza da stvar u vrijeme prijelaza rizika nije imala nedostatak, sa šest mjeseci na godinu dana (osim u trgovačkim ugovorima),
- propisati hijerarhiju prava kupca u slučaju materijalnog nedostatka stvari na način da:
 - kupac prvo može birati između popravka ili zamjene stvari, osim ako bi odabrani način otklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime, u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka, prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja,
 - ako kupac ne dobije zahtijevani popravak odnosno zamjenu može zahtijevati sniženje cijene ili raskid ugovora, pod zakonom propisanim uvjetima,
- propisati pravo prodavatelja da odbije uklanjanje nedostatka ako su i popravak i zamjena nemogući ili bi mu time nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja,
- propisati pravo kupca na uskratu plaćanja nepodmirenog dijela cijene dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari,
- propisati prava prodavatelja u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari u odnosu prema prethodnom prodavatelju,
- izmijeniti odredbe o jamstvu za ispravnost prodane stvari.

Sukladno odredbama Direktive 2019/771, predlaže se da predloženi Zakon stupi na snagu 1. siječnja 2022. te da se primjenjuje na ugovore koji su sklopljeni nakon 1. siječnja 2022. godine.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Prihvaćanje odnosno provedba ovoga Zakona nema i neće rezultirati fiskalnim učinkom.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM ODNOSIMA

Članak 1.

U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) u članku 1.a podstavak 4. mijenja se i glasi:

„- Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.) (SL L 136, 22. 5. 2019.)“.

Članak 2.

Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Pojmovi Članak 399.a

Za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa ugovor o kupoprodaji izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti,
2. potrošački ugovor je ugovor koji sklapaju potrošač i svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uključujući i osobu koja djeluje u ime ili za račun te osobe,
3. proizvođač je osoba koja je izradila stvar, uvezla stvar na područje Europske unije i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na stvar stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak,
4. digitalni sadržaj su podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku,
5. digitalna usluga je:
 - a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima ili
 - b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge,
6. kompatibilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi stvar iste vrste, a da tu stvar, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati,
7. funkcionalnost je sposobnost stvari da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu,
8. interoperabilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi stvar iste vrste,
9. trajni nosač podataka je svako sredstvo koje kupcu ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako da im može pristupiti tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija,

10. trajnost je sposobnost stvari da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe,

11. besplatno znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala.“.

Članak 3.

U članku 400. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke neovisno o tome je li ugovorom prenio ili se obvezao prenijeti kupcu stvar u vlasništvo, a kupac platio ili se obvezao platiti njezinu cijenu.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:

„(4) Kod potrošačkih ugovora prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanim za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru.

(5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).

(6) U slučaju stvari s digitalnim elementima rizik prelazi na kupca u trenutku kada je obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge odnosno kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

(7) Ako stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara, rizik prelazi na kupca u trenutku u kojem je dovršena instalacija odnosno montaža.

(8) U slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmnijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.

(9) Predmnijeva se da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojao i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.

(10) Predmnijeva iz stavka 9. ovoga članka kod trgovačkih ugovora odnosi se na razdoblje od šest mjeseci od trenutka prijelaza rizika.

(11) Kod potrošačkih ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.

(12) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore o kupoprodaji materijalnih nosača podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja.“.

Članak 4.

Članak 401. mijenja se i glasi:

„(1) Nedostatak postoji:

- 1) ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji,
- 2) ako stvar nije prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna kupcu i s kojom je kupac upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak,
- 3) ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji ili
- 4) ako stvar nije isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.

(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:

- 1) ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, sve propise Europske unije i propise Republike Hrvatske, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u određenom području ako oni postoje,
- 2) ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje kupcu prije sklapanja ugovora,
- 3) ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak kupac može razumno očekivati,
- 4) ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu stvari te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju,
- 5) ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara ili
- 6) ako je stvar za koju je bilo predviđeno da ju instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

(3) Prodavatelja ne obvezuju izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka ako dokaže da nije znao niti mogao znati za tu izjavu, ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana, ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.

(4) Kod potrošačkih ugovora nedostaci iz stavka 2. točaka 1. do 4. ovoga članka ne postoje ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 2. točkama 1. do 4. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.“.

Članak 5.

Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Ažuriranje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima
Članak 401.a

(1) U potrošačkim ugovorima o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge prodavatelj je dužan obavijestiti potrošača o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar ostane bez nedostatka te mu osigurati ažuriranja tijekom razdoblja unutar kojeg to potrošač može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu stvari i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.

(2) Obveza osiguranja ažuriranja iz stavka 1. ovoga članka kod ugovora o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine traje do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka, a kod ugovora kod kojih je kontinuirana isporuka ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika.

(3) Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.

(4) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavcima 1. i 2. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.“.

Članak 6.

U članku 402. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.

Članak 7.

Iza članka 404. dodaje se članak 404.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Nedostaci stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u potrošačkim ugovorima

Članak 404.a

(1) Ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.

(2) Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja koje je kraće od razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika.“.

Članak 8.

U članku 405. riječi: „prethodna dva članka“ zamjenjuju se riječima: „članaka 403. i 404. ovoga Zakona“.

Članak 9.

U članku 408. stavku 2. riječi: „te ako se radi o potrošačkom ugovoru“ brišu se.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Odredbe ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari kod potrošačkog ugovora prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 10.

Članak 410. mijenja se i glasi:

„(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten je:

- 1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka,
- 2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka,
- 3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene,
- 4) izjaviti da raskida ugovor.

(2) U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljavanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

(3) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari, osim ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(4) Prodavatelj je ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

(5) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.

(6) Kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.

(7) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljanje štete.

(8) Teret dokaza da je nedostatak neznatan je na prodavatelju.

(9) Troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka snosi prodavatelj.“.

Članak 11.

Iza članka 410. dodaje se članak 410.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Popravak ili zamjena Članak 410.a

(1) Popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.

(2) Prilikom popravka ili zamjene kupac je obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj ju je obvezan preuzeti i snositi troškove preuzimanja.

(3) Ako je stvar s nedostatkom koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.

(4) U slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.“.

Članak 12.

Iza članka 413. dodaje se članak 413.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Raskid potrošačkog ugovora izjavom kupca
Članak 413.a

Ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispuni potrošački ugovor potrošač je ovlašten izjaviti da se ugovor raskida.“.

Članak 13.

U članku 416. stavku 2. iza riječi: „štetno,“ dodaju se riječi: „ili se od kupca ne može očekivati da će zadržati samo stvar koja nema nedostatak,“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Pravo prodavatelja iz stavka 2. ovoga članka na raskid ugovora i u pogledu ostalih stvari ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.

Članak 14.

U članku 419. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ako kupac raskine ugovor o kupoprodaji, kupac vraća stvar prodavatelju na trošak prodavatelja.

(4) Prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.“.

Članak 15.

Iza članka 422. dodaje se članak 422.a s naslovom iznad njega koji glase:

„Odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke
Članak 422.a

(1) Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u skladu s odredbama ovoga Zakona, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj).

(2) Prodavatelj je ovlašten ostvarivati prava prema prethodnom prodavatelju jedino ako su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke.

(3) Prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke.

(4) Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine.

(5) Prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.“

Članak 16.

Naslov iznad članka 423. mijenja se i glasi: „3. Komercijalno jamstvo“.

Članak 17.

Članak 423. mijenja se i glasi:

„(1) Komercijalno jamstvo je svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obveze prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

(2) Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnima u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

(3) Ako proizvođač nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona.

(4) Proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.

(5) Ako proizvođač jamči da će stvar zadovoljavati određene specifikacije ili druge zahtjeve u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako obveza iz jamstva ne bude uredno ispunjena, zahtijevati kako od prodavatelja tako i od proizvođača, da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda stvar koja zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve.

(6) Ako prodavatelj jamči da će stvar zadovoljavati određene specifikacije ili druge zahtjeve u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako obveza iz jamstva ne bude uredno ispunjena, zahtijevati od prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda stvar koja zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve.

(7) Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za kupca od uvjeta utvrđenih u povezanom reklamnome materijalu, komercijalno jamstvo je obvezujuće prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.

(8) Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari.

(9) Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te sadržavati:

- 1) jasnu izjavu da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari temeljem ovoga Zakona prema prodavatelju besplatno te da komercijalno jamstvo ne utječe na prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke,
- 2) naziv i adresu davatelja jamstva,
- 3) postupak koji kupac mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo,
- 4) navođenje stvari na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo i
- 5) uvjete komercijalnog jamstva.

(10) Neispunjenje obveza iz stavaka 8. i 9. ovoga članka ne utječe na valjanost komercijalnog jamstva.“.

Članak 18.

U članku 424. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako stvar ne zadovoljava određenu specifikaciju ili druge zahtjeve koje je prodavatelj odnosno proizvođač jamčio kupac može zahtijevati popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka, bez obzira na to kad se nedostatak pojavio.“.

Članak 19.

U članku 425. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Međutim, kad je izvršena zamjena stvari ili njezin bitni popravak, jamstveni rok počinje teći ponovno od zamjene, odnosno od vraćanja popravljene stvari.“.

Članak 20.

Članak 428. mijenja se i glasi:

„Kad je u izradi stvari sudjelovalo više samostalnih proizvođača pojedinih dijelova stvari ili izvođača pojedinih radova, njihova odgovornost prema proizvođaču stvari u odnosu na te dijelove ili izvođenje tih radova, prestaje kad prestane odgovornost proizvođača stvari prema kupcu.“

Članak 21.

U članku 429. riječi: „od njega“ brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Primjena ovoga Zakona

Članak 22.

Ovaj Zakon ne primjenjuje se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022.

Stupanje na snagu

Članak 23.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2022.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu stavljena je izvan snage Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ. Stoga je potrebno izmijeniti članak 1.a Zakona o obveznim odnosima.

Uz članak 2.

U skladu s Direktivom 2019/771 predloženim člankom 399.a su, za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva, definirani pojmovi potrošača, potrošačkog ugovora, proizvođača, digitalnog sadržaja, digitalne usluge, kompatibilnosti, funkcionalnosti, interoperabilnosti, trajnog nosača podataka, trajnosti i besplatnosti.

Uz članak 3.

Predloženim stavkom 3. članka 400. pojašnjava se da prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari neovisno o tome je li riječ o konsenzualnom ili realnom ugovoru o kupoprodaji. Navedeno pojašnjenje potrebno je radi usklađivanja s definicijom ugovora o kupoprodaji propisanog člankom 2. točkom 1. Direktive 2019/771.

Člankom 3. stavkom 2. Direktive 2019/771 propisano je da se ugovori sklopljeni između potrošača i prodavatelja za isporuku robe koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti također smatraju ugovorima o kupoprodaji za potrebe te Direktive. To nadalje znači da se i na takve ugovore primjenjuju pravila Direktive o materijalnim nedostacima stvari, obvezama prodavatelja i pravima kupca. Stoga se predloženim stavkom 4. članka 400. propisuje da u potrošačkim ugovorima prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanim za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru.

Stavkom 5. predloženog članka 400. propisuje se da se pravila ZOO-a o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima). Ovom odredbom i odredbom stavka 12. članka 400. razgraničava se primjena ovoga Zakona od primjene odredbi posebnoga zakona kojim će se u hrvatsko zakonodavstvo prenijeti Direktiva (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga. Naime, Direktiva 2019/770 primjenjuje se na potrošačke ugovore na temelju kojih trgovac isporučuje ili se obvezuje isporučiti digitalnih sadržaj ili uslugu potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti određenu cijenu ili dostavlja ili se

obvezuje dostaviti osobne podatke. Također, navedena Direktiva primjenjuje se i na digitalni sadržaj koji je isporučen na materijalnom nosaču podataka, kao što su DVD-ovi, CD-ovi, USB memorije i memorijske kartice, kao i na sam materijalni nosač podataka, pod uvjetom da taj nosač služi isključivo kao nosač digitalnog sadržaja.

Predloženim stavkom 6. članka 400. pojašnjava se trenutak prijelaza rizika u slučaju stvari s digitalnim elementima. U tom slučaju rizik prelazi na kupca u trenutku kada je obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge odnosno kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. Prijelaz rizika kod stvari s digitalnim elementima nastupa onda kada je isporučen i fizički sastavni dio stvari i obavljena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili usluge ili kada je započela kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. Dakle, prijelaz rizika nastupa kada su isporučeni digitalni sadržaj ili usluga ako je fizički sastavni dio ranije isporučen.

Stavkom 7. članka 400. pojašnjava se trenutak prijelaza rizika u slučaju kada stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara. U tom slučaju rizik prelazi na kupca u trenutku u kojem je dovršena instalacija odnosno montaža. Naime, ako stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj, u određenim slučajevima kupac ne može upotrebljavati stvar ili primijetiti nedostatak dok instalacija ili montaža ne bude dovršena te je stoga, za slučajeve kada stvar treba instalirati ili montirati prodavatelj ili osoba za koju on odgovara, propisano da rizik prelazi na kupca u trenutku kada je dovršena instalacija odnosno montaža.

Stavkom 8. članka 400. propisuje se da se u slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmnijeva da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji. Naime, odredbe ZOO-a o materijalnim nedostacima primjenjuju se i na isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga kada je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima). Sadržaj ugovora o kupoprodaji trebao bi određivati čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji s prodavateljem. Navedeno uključuje ugrađeni ili povezani digitalni sadržaj ili digitalne usluge čija se isporuka izričito zahtijeva ugovorom. Nadalje, to bi se trebalo odnositi i na ugovore o kupoprodaji za koje se podrazumijeva da obuhvaćaju isporuku određenog digitalnog sadržaja ili određene digitalne usluge jer je to uobičajeno za robu iste vrste i potrošač bi ih mogao razumno očekivati s obzirom na prirodu robe i uzimajući u obzir javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, što uključuje proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime. Kako bi se izbjegla nesigurnost i za prodavatelje i za potrošače, u slučaju dvojbe o tome čini li isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, propisuje se predložena presumpcija.

Stavkom 9. propisano je da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojao i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka. Time je, u skladu s Direktivom 2019/771 produžen dosadašnji rok od šest mjeseci na rok od godinu dana. Stavkom 10. propisano je da se navedena predmnijeva kod trgovačkih ugovora odnosi na razdoblje od šest mjeseci od trenutka prijelaza rizika, čime je zadržano važeće uređenje.

Stavkom 1.1. propisano je posebno pravilo o teretu dokazivanja za potrošačke ugovore o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tim slučajevima teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.

Uz članak 4.

Predloženim člankom 401. propisuje se kada postoji nedostatak stvari. Stavkom 1. propisano je da stvar ima nedostatak ako ne udovoljava onim zahtjevima koji su ugovorne strane utvrdile ugovorom o kupoprodaji (subjektivni kriteriji za ocjenjivanje ima li stvar nedostatak). Takvi zahtjevi mogu, među ostalim, obuhvaćati količinu, kvalitetu, vrstu i opis stvari, posjedovanje određenih ugovorenih značajki stvari, primjerenost stvari za određenu namjenu kao i isporuku stvari s dogovorenom dodatnom opremom i uputama. Također, ako je za stvari s digitalnim elementima ugovoreno isporučivanje ažuriranja, neisporuka ugovorenih ažuriranja kao i isporuka neispravnih ili nepotpunih ažuriranja smatrala bi se nedostatkom stvari jer bi navedeno značilo da obveza ažuriranja nije ispunjena na način utvrđen ugovorom o kupoprodaji.

Kako bi se smatralo da stvar nema nedostatak, uz ispunjavanje subjektivnih kriterija propisanih stavkom 1. članka 401., stvar mora ispunjavati i objektivne kriterije sadržane u stavku 2. točkama 1. do 4. članka 401. Stoga nedostatak, među ostalim, postoji ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste vrste uobičajeno koristila ili ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio kupcu na raspolaganje prije sklapanja ugovora ili ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom čiji primitak kupac može razumno očekivati ili ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva koja su uobičajena za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu te stvari te uzimajući u obzir javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označavanju. Nedostatak postoji ako stvar ne udovoljava navedenim propisanim kriterijima. Točkama 5. i 6. stavka 2. članka 401. propisani su nedostaci koji proizlaze iz nepravilne instalacije odnosno montaže stvari. Nedostatak postoji ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara. Nadalje, nedostatak postoji i ako je stvar za koju je bilo predviđeno da je instalira ili montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostataka u uputama za instalaciju odnosno montažu, kao što su nepotpunost uputa ili nedovoljna jasnoća uputa za instalaciju koje prosječni kupac zbog toga može teško koristiti.

Stavkom 3. predloženog članka 401. propisano je kada prodavatelja ne obvezuju javne izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka. Navedene izjave ne obvezuju prodavatelja ako dokaže da nije znao niti mogao znati za tu izjavu ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.

Predloženim stavkom 4. članka 401. omogućava se odstupanje od objektivnih kriterija koji se koriste za određivanje postojanja nedostatka, propisanih člankom 401. stavkom 2. točkama 1. do 4. Primjerice, odstupanje od tih objektivnih kriterija najčešće je u slučaju kupnje rabljenih

stvari. Odstupanje od navedenih objektivnih kriterija moguće je samo ako je potrošač o odstupanju od objektivnih kriterija posebno obaviješten i ako ga je izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.

Uz članak 5.

Predloženim člankom 401.a propisuje se isporuka ažuriranja kao objektivni kriterij koji se koristi za određivanje postojanja nedostatka stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima. Osim ugovorenih ažuriranja, propisanih predloženim člankom 401. stavkom 1. točkom 4., prodavatelj bi trebao pružati ažuriranja, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar s digitalnim elementom ostane bez nedostataka. Ako ugovorne strane nisu drugačije ugovorile, prodavatelj nije obavezan pružiti nadograđene verzije digitalnog sadržaja ili digitalne usluge niti poboljšati ili proširiti funkcionalnosti stvari u mjeri koja nadilazi zahtjeve koji se odnose na to da stvar ostane bez nedostataka.

Stavkom 1. članka 401.a propisana je obveza pružanja ažuriranja u slučaju ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tom slučaju prodavatelj je odgovoran za pružanje potrebnih ažuriranja kako bi stvar s digitalnim elementom ostala bez nedostatka tijekom razdoblja koje potrošač može razumno očekivati. Razdoblje tijekom kojeg potrošač može razumno očekivati da će primiti ažuriranja procijenjuje se na temelju vrste i namjene robe i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.

Stavkom 2. članka 401.a propisana je obveza pružanja ažuriranja u slučaju ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge. U tom slučaju obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika (ako se radi o ugovoru o kupoprodaji kojim je kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili usluge ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje) ili do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka digitalnog sadržaja ili usluge (ako se radi o ugovoru o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine).

Potrošač ima slobodu izbora hoće li ažuriranja instalirati ili ne. Međutim, ako odluči ne instalirati ažuriranja potrebna da stvar s digitalnim elementima ostane bez nedostatka, potrošač ne bi trebao očekivati da će takva stvar ostati bez nedostataka. Stoga je stavkom 3. članka 401.a propisano da ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.

Predloženim stavkom 4. članka 401.a omogućava se odstupanje od objektivnih kriterija koji se koriste za određivanje postojanja nedostatka, propisanih stavkom 1. i 2. Odstupanje od tih objektivnih kriterija moguće je samo ako je potrošač o odstupanju od objektivnih kriterija posebno obaviješten i ako ga je izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.

Uz članak 6.

Predložena izmjena članka 402. stavka 3. je nomotehničke prirode. Definicija pojma potrošačkog ugovora sadržana je u predloženom članku 399.a pa nije potrebna u stavku 3. članka 402.

Uz članak 7.

Predloženim člankom 404.a propisuje se rok odgovornosti prodavatelja za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.

Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja prodavatelj odgovara za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika (stavak 2. članka 404.a), što odgovara razdoblju prodavateljeve odgovornosti za stvar. Međutim, ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj odgovara za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji (stavak 1. članka 404.a).

Uz članak 8.

Člankom 8. predlaže se nomotehnička izmjena članka 405. ZOO-a. Naime, zbog dodavanja novog članka 404.a, u članku 405. ZOO-a potrebno je, umjesto upućivanja na prethodne članke, uputiti na članke 403. i 404. ZOO-a.

Uz članak 9.

Predložena izmjena stavka 2. članka 408. je nomotehničke prirode jer se ograničenje i isključenje odgovornosti u potrošačkim ugovorima propisuje novim stavkom 3.

Predloženim stavkom 3. propisuje se obvezujuća priroda odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke u potrošačkim ugovorima u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2019/771. Sukladno predloženoj odredbi, ugovorne odredbe potrošačkog ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.

Uz članak 10.

Predloženim člankom 410. propisuju se prava kupca u slučaju nedostatka stvari. Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ima pravo od prodavatelja zahtijevati popravak stvari, zamjenu stvari, razmjerno sniženje cijene ili izjaviti da raskida ugovor. U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravlanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari. Sukladno Direktivi 2019/771 kupčev odabir između popravka i zamjene stvari ograničen je samo ako bi odabrana opcija (popravak ili zamjena) bila činjenično ili pravno nemoguća ili ako bi njome prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi u odnosu na drugu opciju. Pri ocjeni nerazmjernosti uzimaju se u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

Sukladno Direktivi 2019/771 predloženim stavkom 4. uvodi se pravo prodavatelja da odbije uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.

Budući da je Direktivom 2019/771 propisana hijerarhija prava kupca, kupac u prvom redu ima pravo na popravak ili zamjenu stvari, a tek podredno na sniženje cijene ili raskid ugovora.

Predloženim stavkom 5. članka 410. propisuje se kada kupac ima pravo na sniženje cijene ili raskid ugovora. Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavicima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.

Nadalje, stavkom 6. propisuje se da kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.

Predloženim stavkom 7. zadržano je rješenje prema kojem u slučaju neznatnog nedostatka kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljavanje štete. Predloženim stavkom 8. propisuje se da je teret dokaza da je nedostatak neznatan na prodavatelju.

Stavkom 9. propisuje se besplatnost otklanjanja nedostatka odnosno predaje druge stvari za kupca jer je troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka dužan snositi prodavatelj. Ti troškovi uključuju primjerice, poštanske troškove, troškove prijevoza, rada ili materijala.

Uz članak 11.

Predloženi članak 410.a sadrži odredbe kojima je uređen popravak odnosno zamjena stvari. Sukladno stavku 1. popravak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.

Kako bi prodavatelj mogao ispuniti obvezu popravka odnosno zamjene stvari, stavkom 2. propisano je da je prilikom popravka ili zamjene stvari kupac obavezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj je obavezan preuzeti stvar. Sukladno načelu da je

otklanjanje nedostatka besplatno za kupca propisano je da je prodavatelj dužan snositi troškove preuzimanja stvari.

Stavkom 3. propisane su posebnosti popravka odnosno zamjene stvari koja je prethodno instalirana odnosno montirana. U tom slučaju, ako je stvar s nedostatkom, koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.

Stavkom 4. propisuje se da u slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.

Uz članak 12.

Sukladno Direktivi 2019/771 predloženim člankom 413.a propisano je da je potrošač ovlašten izjaviti da se ugovor raskida ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispuni potrošački ugovor.

Uz članak 13.

Predloženim izmjenama članka 416. dodatno se uređuje pravo na raskid ugovora u slučaju kada kupac stječe više stvari, a samo neka od stvari ima nedostatak. U skladu s odredbama Direktive 2019/771 propisuje se da kupac može raskinuti ugovor u pogledu svih stvari, a ne samo u odnosu na stvar s nedostatkom, ako se od njega ne može očekivati da će pristati zadržati samo stvar koja nema nedostatak. Stavkom 3. propisuje se iznimka od stavka 2. ovoga članka za potrošačke ugovore, pa u slučaju kada potrošač raskine ugovor samo u pogledu stvari s nedostatkom prodavatelj neće imati pravo raskinuti ugovor i u pogledu ostalih stvari.

Uz članak 14.

Predloženim stavkom 3. članka 419. propisuje se snošenje troškova povrata stvari prodavatelju u slučaju raskida ugovora na način da taj trošak snosi prodavatelj. Predloženim stavkom 4. propisuje se vrijeme povrata cijene plaćene za stvar na način da prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.

Uz članak 15.

Člankom 422.a uređuje se odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke odnosno pravo prodavatelja koji odgovara kupcu za nedostatke stvari prema osobama u prethodnom lancu transakcija.

Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u skladu s odredbama ZOO-a, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj), pod uvjetom da su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke (stavci 1. i 2.).

Radi ostvarivanja svojih prava, prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu, odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke (stavak 3.). Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine (stavak 4.).

Stavkom 5. propisuje se da prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti, a stavkom 6. se propisuje odgovarajuća primjena odredbi članka 422.a i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.

Uz članak 16.

Radi usklađivanja s terminologijom Direktive 2019/771 predlaže se izmjena naziv instituta jamstva za ispravnost prodane stvari (garancije) u komercijalno jamstvo.

Uz članak 17.

Predloženim člankom 423. uređuje se institut komercijalnog jamstva. Stavkom 1. definira se pojam komercijalnog jamstva te se propisuje da je komercijalno jamstvo svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obveze prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.

Stavkom 2. propisuje se obvezatnost jamstva za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnima u trenutku ili prije sklapanja ugovora. Stavkom 7. pojašnjava se da ako su uvjeti komercijalnog jamstva sadržani u reklamnome materijalu povoljniji za kupca od uvjeta iz izjave o komercijalnom jamstvu, prednost imaju povoljniji uvjeti utvrđeni u reklamnom materijalu, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.

Stavkom 3. propisana je odgovornost proizvođača koji nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja. U tom slučaju, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona, a sukladno stavku 4. proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.

Stavcima 5. i 6. propisane su obveze proizvođača odnosno prodavatelja u slučaju ako obveza iz jamstva nije uredno ispunjena što znači da stvar ne zadovoljava specifikacije odnosno zahtjeve navedene u jamstvu tijekom određenog vremena računajući od njene predaje kupcu. U tom slučaju kupac ima pravo zahtijevati od proizvođača odnosno prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili ako to ne učini da mu preda stvar koja zadovoljava specifikacije odnosno zahtjeve navedene u jamstvu. U slučaju proizvođačevog jamstva za ispunjenje obveza iz jamstva uz proizvođača odgovora i prodavatelj.

Stavkom 8. propisano je da se izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari, a stavkom 9. propisano je da izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te je propisano koje podatke mora sadržavati. Među ostalim, u izjavi o jamstvu mora biti navedeno da komercijalno jamstvo ne utječe na prava kupca iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari te da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema prodavatelju. Sukladno stavku 10. neispunjavanje obveza propisanih stavkom 8. i 9. ne utječe na valjanost jamstva i obveze davatelja jamstva.

Uz članak 18.

Predloženom izmjenom stavka 1. članka 424. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 19.

Predloženom izmjenom stavka 2. članka 425. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 20.

Predloženom izmjenom članka 428. terminologija navedene odredbe usklađuje se s terminologijom sadržanom u odredbama predloženog članka 423. kojim je uređeno komercijalno jamstvo.

Uz članak 21.

Predloženim člankom 21., u članku 429. ZOO-a ispravlja se redakcijska pogreška.

Uz članak 22.

U skladu s odredbama članka 24. stavka 2. Direktive 2019/771, predloženom odredbom propisuje se da se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022. godine.

Uz članak 23.

Predloženom odredbom propisuje se da će ovaj Zakon stupiti na snagu 1. siječnja 2022. godine u skladu s člankom 24. stavkom 1. podstavkom 2. Direktive 2019/771 kojim je propisano da se nacionalne odredbe, donesene radi prenošenja odredbi navedene Direktive, primjenjuju od 1. siječnja 2022. godine.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Pravo Europske unije
Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (85/374/EEZ) (SL L 210, 7. 8. 1985.),
- Direktiva Vijeća od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika (86/653/EEZ) (SL L 382, 31. 12. 1986.),
- Direktiva 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999. o izmjeni Direktive Vijeća 85/374/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL L 141, 4. 6. 1999.),
- Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7. 7. 1999.),
- Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (preinačeno) (Tekst značajan za EGP) (SL L 335, 17. 12. 2009.).

2. Odgovornost za materijalne nedostatke

Materijalni nedostaci za koje prodavatelj odgovara

Članak 400.

(1) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u trenutku prijelaza rizika na kupca, bez obzira je li mu to bilo poznato.

(2) Prodavatelj odgovara i za one materijalne nedostatke koji se pojave nakon prijelaza rizika na kupca ako su posljedica uzroka koji je postojao prije toga.

(3) Predmnijeva se da je nedostatak koji se pojavio u roku od šest mjeseci od prijelaza rizika postojao u vrijeme prijelaza rizika, osim ako prodavatelj ne dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.

Kad postoje materijalni nedostaci

Članak 401.

(1) Nedostatak postoji:

- 1) ako stvar nema potrebna svojstva za svoju redovitu uporabu ili za promet,
- 2) ako stvar nema potrebna svojstva za posebnu uporabu za koju je kupac nabavlja, a koja je bila poznata prodavatelju ili mu je morala biti poznata,
- 3) ako stvar nema svojstva i odlike koje su izrijekom ili prešutno ugovorene, odnosno propisane,
- 4) kad je prodavatelj predao stvar koja nije jednaka uzorku ili modelu, osim ako su uzorak ili model pokazani samo radi obavijesti,
- 5) ako stvar nema svojstva koja inače postoje kod drugih stvari iste vrste i koja je kupac mogao opravdano očekivati prema naravi stvari, posebno uzimajući u obzir javne izjave prodavatelja, proizvođača i njihovih predstavnika o svojstvima stvari (reklame, označavanje

stvari i dr.),

6) ako je stvar nepravilno montirana pod uvjetom da je usluga montaže uključena u ispunjenje ugovora o prodaji,

7) ako je nepravilna montaža posljedica nedostataka u uputama za montažu.

(2) Ako je kupac na temelju izjava proizvođača ili njegova predstavnika očekivao postojanje određenih svojstava stvari, nedostatak se ne uzima u obzir ako prodavatelj nije znao niti morao znati za te izjave, ili su te izjave bile opovrgnute do trenutka sklapanja ugovora ili one nisu utjecale na odluku kupca da sklopi ugovor.

(3) Proizvođač, u smislu odgovornosti za materijalne nedostatke i jamstva za ispravnost prodane stvari, je proizvođač stvari, uvoznik stvari i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem svojega imena ili naziva, žiga ili druge oznake na stvar.

Nedostaci za koje prodavatelj ne odgovara Članak 402.

(1) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke ako su u trenutku sklapanja ugovora bili poznati kupcu ili mu nisu mogli ostati nepoznati.

(2) Smatra se da nisu mogli ostati nepoznati kupcu oni nedostaci koje bi brižljiva osoba s prosječnim znanjem i iskustvom osobe istog zanimanja i struke kao kupac mogla lako opaziti pri uobičajenom pregledu stvari.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na ugovore koje fizička osoba kao kupac sklapa izvan svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti s fizičkom ili pravnom osobom koja kao prodavatelj djeluje u okviru svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti (potrošački ugovor).

(4) Ali prodavatelj odgovara i za nedostatke koje je kupac mogao lako opaziti ako je izjavio da stvar nema nikakve nedostatke ili da stvar ima određena svojstva ili odlike.

Rokovi u slučaju popravka, zamjene i sl. Članak 405.

Kad je zbog nekog nedostatka došlo do popravka stvari, isporuke druge stvari, zamjene dijelova i slično, rokovi iz prethodna dva članka počinju teći od predaje popravljene stvari, izvršene zamjene dijelova i slično.

Ograničenje i isključenje odgovornosti za materijalne nedostatke Članak 408.

(1) Ugovaratelji mogu ograničiti ili sasvim isključiti prodavateljevu odgovornost za materijalne nedostatke stvari.

(2) Odredba ugovora o ograničenju ili isključenju odgovornosti za nedostatke stvari ništetna je ako je nedostatak bio poznat prodavatelju, a on o njemu nije obavijestio kupca, a i onda kad je prodavatelj nametnuo tu odredbu koristeći se svojim monopolskim položajem te ako se radi o potrošačkom ugovoru.

(3) Kupac koji se odrekao prava na raskid ugovora zbog nedostatka stvari zadržava ostala prava zbog tih nedostataka.

Prava kupca Članak 410.

(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku može po svom izboru:

- 1) zahtijevati od prodavatelja da nedostatak ukloni,
- 2) zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka,
- 3) zahtijevati sniženje cijene,
- 4) izjaviti da raskida ugovor.

(2) U svakom od tih slučajeva kupac ima pravo i na popravljavanje štete prema općim pravilima o odgovornosti za štetu, uključujući i štetu koju je ovaj zbog nedostatka stvari pretrpio na drugim svojim dobrima.

(3) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljavanje štete.

(4) Troškove otklanjanja nedostatka i predaje druge stvari bez nedostatka snosi prodavatelj.

Kad je određena cijena za više stvari Članak 416.

(1) Kad je jednim ugovorom i za jednu cijenu prodano više stvari ili jedna skupina stvari, pa samo neke od njih imaju nedostatke, kupac može raskinuti ugovor samo u pogledu tih stvari, a ne i ostalih.

(2) Međutim, ako one čine jednu cjelinu tako da bi njihovo razdvajanje bilo štetno, kupac može raskinuti cijeli ugovor, ili ako on ipak izjavi da raskida ugovor samo u pogledu stvari s nedostatkom, prodavatelj sa svoje strane može raskinuti ugovor i u pogledu ostalih stvari.

Učinci raskida zbog nedostatka Članak 419.

(1) Raskid ugovora zbog nedostatka stvari ima isti učinak kao i raskid dvostranoobveznih ugovora zbog neispunjenja.

(2) Kupac dužuje prodavatelju naknadu za korist od stvari i kad mu je nemoguće vratiti je cijelu ili njezin jedan dio, a ugovor je ipak raskinut.

3. Jamstvo za ispravnost prodane stvari (garancija) Odgovornost prodavatelja i proizvođača Članak 423.

(1) Ako proizvođač jamči za ispravnost stvari u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako stvar nije ispravna, zahtijevati kako od prodavatelja tako i od proizvođača, da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda ispravnu stvar.

(2) Ako prodavatelj jamči za ispravnost stvari u tijeku određenog vremena, računajući od njezine predaje kupcu, kupac može, ako stvar nije ispravna, zahtijevati od prodavatelja da stvar popravi u razumnom roku ili, ako to ne učini, da mu umjesto nje preda ispravnu stvar.

(3) Jamstvo obvezuje pod uvjetima pod kojima je dano bez obzira na oblik u kojem je dano (jamstveni list, usmena izjava, popratno reklamiranje i sl.), ali je kupac ovlašten zahtijevati da mu jamstvo bude izdano u pisanom obliku ili u nekom drugom, njemu dostupnom, trajnom mediju.

(4) Ova pravila ne isključuju primjenu pravila o odgovornosti prodavatelja za nedostatke stvari.

(5) U jamstvu moraju biti navedena prava iz jamstva koja pripadaju kupcu, te jasno navedeno da jamstvo ne utječe na ostala prava koja pripadaju kupcu po drugim pravnim osnovama.

(6) Jamstvo mora sadržavati pojedinosti koje su potrebne kupcu za ostvarivanje njegovih prava, a posebno trajanje jamstva i teritorijalno područje važenja, te ime, odnosno naziv i adresu osobe koja je izdala jamstvo.

(7) Neispunjenje obveza iz stavka 5. i 6. ovoga članka ne utječe na valjanost jamstva.

Traženje popravka ili zamjene Članak 424.

(1) Kupac može zbog neispravnosti stvari zahtijevati od prodavatelja, odnosno od proizvođača popravak ili zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka, bez obzira na to kad se nedostatak pojavio.

(2) On ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog toga što je bio lišen uporabe stvari od trenutka traženja popravka ili zamjene do njihova izvršenja.

Produljenje jamstvenog roka Članak 425.

(1) U slučaju manjeg popravka jamstveni rok se produljuje onoliko koliko je kupac bio lišen uporabe stvari.

(2) Međutim, kad je zbog neispravnosti stvari izvršena njezina zamjena ili njezin bitni popravak, jamstveni rok počinje teći ponovno od zamjene, odnosno od vraćanja popravljene stvari.

(3) Ako je zamijenjen ili bitno popravljen samo neki dio stvari, jamstveni rok počinje teći ponovno samo za taj dio.

Odgovornost više proizvođača

Članak 428.

Kad je u izradi stvari sudjelovalo više samostalnih proizvođača pojedinih dijelova stvari ili izvođača pojedinih radova, njihova odgovornost prema proizvođaču stvari za njezinu neispravnost, koja potječe od tih dijelova ili od tih radova, prestaje kad prestane odgovornost proizvođača stvari prema kupcu.

Rok za ostvarivanje prava

Članak 429.

Prava kupca po osnovi jamstva gase se nakon isteka jedne godine računajući od dana kad je od njega zatražio popravak ili zamjenu stvari.

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOSĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima
Datum dokumenta	14. svibnja 2021.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Redni broj 78 u Planu zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2021. godinu
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U rad Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga zakona bili su uključeni predstavnici Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja i Hrvatske gospodarske komore
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da. Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima objavljen je mrežnim stranicama portala e-Savjetovanja 9. travnja 2021. Savjetovanje je trajalo do 9. svibnja 2021. (30 dana).
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju – Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	HGK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA	<p>U odnosu na trenutno važeći Zakon, koristimo priliku iznijeti prijedlog da se u članku 627. stavcima 1. i 2. (ugovori o građenju) ovlasti izvođač da može zahtijevati izmjenu cijene radova ako su se cijene elemenata povećale u tolikoj mjeri da bi cijena radova bila veća za više od 5 % (umjesto za 10 %) te da glase:</p> <p>„(1) Ako je ugovoreno da se cijena radova neće mijenjati u slučaju da se nakon sklapanja ugovora povećaju cijene elemenata na temelju kojih je ona određena, izvođač može, usprkos takvoj odredbi ugovora, zahtijevati izmjenu cijene radova ako su se cijene elemenata, a bez njegova utjecaja, povećale u tolikoj mjeri da bi cijena radova trebala biti veća za više od pet postotaka.</p> <p>(2) Ali i u tom slučaju izvođač može zahtijevati samo razliku u cijeni koja prelazi pet postotaka, osim ako je do povećanja cijene elemenata došlo poslije njegova dolaska u zakašnjenje.“</p> <p>Naime, cijene materijala i repomaterijala u gradnji su u posljednje vrijeme doživjele znatno povećanje jediničnih cijena što je uzrokovalo činjenicu da za projekte u tijeku, dosadašnji prag od 10% zapravo proizvodi situaciju da u konačnom obračunu radova i cijena izvođači rade bez dodane vrijednosti.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo nije predmet planiranih izmjena Zakona o obveznim odnosima. Planirani obuhvat zakonodavne intervencije u Zakon o obveznim odnosima ograničen je na usklađivanje toga Zakona s odredbama Direktive 2019/771.

2	Jelena Čuveljak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA	Iako nije vezano uz implementaciju Direktive, u praksi je uočena i slijedeća nelogičnost: U čl. 634. st. 2. ZOO-a je nelogično propisano: "(2) Pravo naručitelja ili drugog stjecatelja prema izvođaču, odnosno projektantu po osnovi njihove odgovornosti za nedostatke prestaje za godinu dana računajući od dana kad je naručitelj, odnosno stjecatelj obavijestio projektanta, odnosno izvođača o nedostatku.prava " a nije jasno zašto osoba koja obavlja nadzor i dalje ostaje odgovorna. Vjerojatno bi iza riječi: izvođaču, trebalo dodati: osobi koja obavlja nadzor. Ovo bi mogla biti prilika da se ispravi predmetna nelogičnost.	Nije prihvaćen	Predloženo nije predmet planiranih izmjena Zakona o obveznim odnosima. Planirani obuhvat zakonodavne intervencije u Zakon o obveznim odnosima ograničen je na usklađivanje toga Zakona s odredbama Direktive 2019/771.
3	goran aleksić	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Vrhovni sud RH pravnim shvaćanjem od 30.1.2021. Su-IV-47/2020-2 odlučio je da zastara potraživanja na temelju ništetnosti počinje teći od dana utvrđenja ništetnosti, pa budući da takve odredbe nema u ZOO-u koji je desetljećima imao pravnu prazninu u tome dijelu predlažem da se ZOO dopuni odredbom o zastari potraživanja na temelju ništetnosti tako da se u članku 323. doda stavak 3. koji glasi: "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora odnosno djelomično ništetnog ugovora, kao posljedice utvrđenja odnosne ništetnosti, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora odnosno djelomična ništetnost ugovora."	Nije prihvaćen	Predloženo nije predmet planiranih izmjena Zakona o obveznim odnosima. Planirani obuhvat zakonodavne intervencije u Zakon o obveznim odnosima ograničen je na usklađivanje toga Zakona s odredbama Direktive 2019/771.
4	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA	U obrazloženju izmjena i dopuna Zakona o obveznim odnosima napisano je da se ono provodi radi bolje zaštite potrošača, a u skladu s DIREKTIVOM (EU) 2019/771 VIJEĆA od 20. svibnja 2019. Nadalje se navodi u Direktivi „Trebalo bi uskladiti određene aspekte koji se odnose na ugovore o kupoprodaji robe, polazeći od visokog stupnja zaštite potrošača, kako bi se postiglo stvarno jedinstveno digitalno tržište, povećala pravna sigurnost i smanjili troškovi transakcija, osobito za mala i srednja poduzeća („MSP-ovi“).“ Nažalost ne spominju se potrošači.	Nije prihvaćen	Predloženi članak 410. stavak 3. usklađen je s odredbama članka 13. Direktive 2019/771 koje uspostavljaju hijerarhiju prava potrošača, pri čemu potrošač u prvom redu ima pravo na izbor između popravka i zamjene stvari. Pravo na izbor između popravka i zamjene ograničeno je samo u slučaju ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime, u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka, prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se

Nažalost samim prijedlogom izmjena članka 410. posebno u stavku 3. omogućava se oduzimanje potrošačima jednog od najbitnijih prava, a to je pravo na raskid ugovora i povrat novca bez traženja zamjene i popravka. Kada se radi o novoj stvari ili proizvodu koji je potrošač platio više tisuća kuna on bi morao stvar popravljati. Sada pojedini trgovci, a i pojedinci u Ministarstvima ne znaju da su potrošači imali pravo odmah na povrat novca radi materijalnog nedostatka, a sada će biti još većih problema jer će trgovci moći odugovlačiti posebno kada se govori o razumnom roku. Omogućava se kupcu pravo birati između popravka i zamjene stvari OSIM ako bi prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi. Koji su to nerazmjerni troškovi, možda sama zamjena novom stvari je skuplja za trgovca nego popravak, pa ćemo stvari popravljati, a to što potrošač ima novu stvar koja je popravljena čija kvaliteta je nerazmjerna onome što je on platio nikoga nije briga. Samo da kapital ne ostane bez jednog centa zarade.

Također se potrošačima oduzima pravo na naknadu štete brisanjem postojećeg članka 424. stavak 2. Članak 11. Direktive 2019/771 navodi da teret dokazivanja neusklađenosti koja postane očita u roku od godine dana od trenutka isporuke je postojala i u trenutku isporuke robe nije unesen u samu izmjenu Zakona već je ostavljen stari rok od 6 mjeseci (čl.400.stavak 10.)

Daju nam se objašnjenja da treba najprije zamijeniti proizvod ili ga popraviti kako bi se spriječilo zagađivanje okoliša ako se stvari ne bi popravljale. Naravno niti ta tvrdnja nije točna jer su se promijenila pravna pravila i trgovci više nisu u obvezi osigurati rezervne dijelove za proizvode poslije proteka jamstvenog roka. Sada se pokazalo da potrošači ne mogu nakon isteka jamstvenog roka niti popravljati proizvode ma da bi se popravak isplatio. Na predloženi način se omogućava kapitalistima i trgovcima da nam prodaju škart proizvode jer računaju da ćemo ih morati popravljati. Do sada smo imali i priliku vidjeti i praćenjem rada Europske unije

popravak ili zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca. Napominje se da prema važećem uređenju potrošač u pravilu nema odmah pravo na raskid ugovora već to pravo ima samo ako je prethodno dao prodavatelju naknadni primjereni rok za ispunjenje ugovora, a prodavatelj u tom naknadnom roku nije ispunio ugovor.

U odnosu na pitanje nerazmjernih troškova, isti će se procjenjivati uzimajući u obzir sve okolnosti pojedinog slučaja. U uvodnoj izjavi 48. Direktive 2019/771 primjerice se navodi da bi moglo biti nerazmjerno zatražiti zamjenu robe zbog neznatne ogrebotine ako bi zbog te zamjene nastali znatni troškovi, a ogrebotinu je moguće lako ukloniti.

U odnosu na članak 424. stavak 2. i pravo na naknadu štete, ističe se da nije predloženo brisanje stavka 2. članka 424. Zakona. Osim toga, pravo na naknadu štete obuhvaćeno je i predloženim člankom 410. stavkom 2.

Vezano za primjedbu koja se odnosi na članak 11. Direktive 2019/771 i rok od jedne godine u kojem se predmnijeva da je nedostatak postojao u vrijeme prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka, ukazuje se da je navedeni rok sadržan u predloženom članku 400. stavku 9. Rok od 6 mjeseci, sadržan u predloženom članku 400. stavku 10., odnosi se na trgovačke ugovore koji nisu predmet uređenja Direktive 2019/771 te stoga države članice pri uređenju takvih ugovora nisu vezane odredbama te Direktive. Stoga je u odnosu na trgovačke ugovore zadržan rok od 6 mjeseci koji je u važećem Zakonu sadržan u članku 400. stavku 3.

			<p>da su nama „na istoku“ prodavali proizvode slabije kvalitete jer mi nismo naučili na bolje !</p> <p>Shodno navedenom vidljivo je da promjene uopće nisu usmjerene na bolju zaštitu potrošača već na bolju zaštitu kapitala, a što je u suprotnosti s navedenom Direktivom EU polazeći od visokog stupnja zaštite potrošača !</p> <p>Poštovani predlagači izmjena i dopuna Zakona o obveznim odnosima, ako je to zaštita potrošača polazeći od visokog stupnja zaštite potrošača prema Direktivi Eu 2019/771 onda nas rađe nemojte štiti jer ipak je bila bolja dosadašnja zaštita kada nas niste štitali i brinuli o zaštiti potrošača, a mi smo imali veća prava.</p> <p>Nažalost od prvog Zakona o zaštiti potrošača briga za potrošače je bila lošija jer što je bilo dobro u pravnim aktima to je polako maknuto iz istih.</p>		
5	HP-Hrvatska pošta d.d.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 2.	<p>"Trajni nosač podataka" je pojam (pod nazivom „trajni medij“) već definiran u Zakonu o zaštiti potrošača, pa bi taj pojam bilo dobro u oba zakona u potpunosti ujednačiti, ili se možda u jednom zakonu pozvati na pojam iz drugog, eventualno upućujući na distinkciju da se u kontekstu ZOO regulativa odnosi na odnos prodavatelj-kupac. Naime, zbog određenih razlika u tekstu kakav je sada moguća je pravna nesigurnost. Primjerice, pojam trajnog medija iz Zakona o zaštiti potrošača izričito uključuje elektroničku poštu čime se otklanja moguća dvojba da li je trgovac zakonito obavijestio potrošača (u kontekstu ZOO kupca) ako mu je obavijest dostavio putem elektroničke pošte.</p>	Nije prihvaćen	Definicija trajnog nosača podataka, sadržana u predloženom članku 399.a točki 9., usklađena je s odgovarajućom definicijom iz članka 2. točke 11. Direktive 2019/771.

6	HP-Hrvatska pošta d.o.o.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 2.	Pojam "potrošački ugovor" bi bilo uputno redefinirati, u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, u dijelu teksta u kojem se navodi: „bez obzira je li u privatnom ili javnom vlasništvu“. U kontekstu pozitivnih propisa Republike Hrvatske čini se nejasnim na koje bi se pravne osobe imao odnositi pojam „javno vlasništvo“. Naime, prema Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima svaka fizička i pravna osoba može biti nositeljem prava vlasništva te postoji samo jedna vrsta prava vlasništva. Zakonodavstvo poznaje pojmove, primjerice: „javnog trgovačkog društva“ „pravne osobe s javnim ovlastima“, „državnog tijela“ („tijela državne uprave“, „jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave“, „osobe javnog prava“, „tijela javne vlasti“, te bi se radi veće pravne sigurnosti u kontekstu postojećih pravnih instituta moglo redefinirati na koga se odredba odnosi.	Prihvaćen	Iz definicije potrošačkog ugovora brisan je dio koji glasi: „neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu“.
7	Jelena Čuveljak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 2.	Jasno mi je da Direktiva u definiciji prodavatelja ima "neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu" ali naš pravni poredak uopće ne razlikuje prodavatelje ovisno o vrsti kapitala, stoga je pitanje da li je ovo stvarno nužno direktno prepisivati. Ako se prepisuje onda bi trebalo pojasniti pojam "javnog vlasništva".	Prihvaćen	Iz definicije potrošačkog ugovora brisan je dio koji glasi: „neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu“.

8	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 3.	Članak 400. stavak 3. točka 10. brisati Prema članku 11 Direktive EU 2019/771 se predlaže da trgovac odgovara za materijalne nedostatke do godine dana , a država može staviti i do dvije godine. Predlagač navodi 6 mjeseci za trgovačke ugovore! Trebalo bi izjednačiti trgovačke i potrošačke ugovore jer i trgovci su potrošači koji moraju imati jednaka prava kada nešto kupuju da svoje potrebe, a ne za daljnju prodaju. Tada bi se izbjegla diskriminacija	Nije prihvaćen	Članom 11: Direktive 2019/771 propisan je teret dokazivanja - rok od jedne godine u kojem se predmnijeva da je nedostatak postojao u vrijeme prijelaza rizika, osim ako prodavatelj dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka. Navedena presumpcija sadržana je u predloženom članku 400. stavku 9. Predloženi stavak 10. članka 400. odnosi se na trgovačke ugovore koji nisu predmet uređenja Direktive 2019/771 te stoga države članice pri uređenju takvih ugovora nisu vezane odredbama te Direktive. Stoga je u odnosu na trgovačke ugovore zadržan rok od 6 mjeseci koji je u važećem Zakonu sadržan u članku 400. stavku 3. U odnosu na prijedlog za izjednačavanje trgovačkih i potrošačkih ugovora ističe se da trgovci nisu potrošači te se stoga zaštita koja se pruža potrošačima ne proširuje na trgovačke ugovore.
9	Ana Knežević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 10.	U članku 410. poslije stavka 5. treba dodati novi stavak koji glasi: "Kupac ima pravo odbiti robu sa nedostatkom i tražiti trenutnu zamjenu ili raskid ugovora, ako se materijalni nedostatak pojavi u kratkom roku nakon isporuke robe, koji ne smije biti dulji od 30 dana". Stavak 6. postaje stavak 7. OBRAZLOŽENJE: U točki 19. Direktiva upućuje države članice da nacionalnim zakonodavstvom mogu dopustiti ovo pravo potrošačima, što predlagatelj zakona nije učinio, stoga predlažem da se ova odredba ugradi, jer praksa pokazuje da jako puno potrošača ima problema sa nekim proizvodima (poglavito pametnim uređajima) baš u ovom roku (do 30 dana od isporuke) i ne vidim razloga zašto to pravo ne bi bilo ugrađeno u naše zakonodavstvo.	Nije prihvaćen	Ocijenjeno je da nije opravdano propisivati različita prava kupca ovisno o tome kada se materijalni nedostatak pojavio.

10	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 10.	Protivimo se izmjeni članka 410. Nažalost samim prijedlogom izmjena članka 410. posebno u stavku 3. omogućava se oduzimanje potrošačima jednog od najbitnijih prava, a to je pravo na raskid ugovora i povrat novca bez traženja zamjene i popravka. Kada se radi o novoj stvari ili proizvodu koji je potrošač platio više tisuća kuna on bi morao stvar popravljati. Sada pojedini trgovci, a i pojedinci u Ministarstvima ne znaju da su potrošači imali pravo odmah na povrat novca radi materijalnog nedostatka, a sada će biti još većih problema jer će trgovci moći odugovlačiti posebno kada se govori o razumnom roku. Omogućava se kupcu pravo birati između popravka i zamjene stvari OSIM ako bi prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi. Koji su to nerazmjerni troškovi, možda sama zamjena novom stvari je skuplja za trgovca nego popravak, pa ćemo stvari popravljati, a to što potrošač ima novu stvar koja je popravljana čija kvaliteta je nerazmjerna onome što je on platio nikoga nije briga. Samo da kapital ne ostane bez jednog centa zarade.	Nije prihvaćen	Predloženi članak 410. usklađen je s odredbama članka 13. Direktive 2019/771 koje uspostavljaju hijerarhiju prava potrošača, pri čemu potrošač u prvom redu ima pravo na izbor između popravka i zamjene stvari. Pravo na izbor ograničeno je samo u slučaju ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime, u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak ili zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca. Napominje se da prema važećem uređenju, potrošač u pravilu nema odmah pravo na raskid ugovora već to pravo ima samo ako je prethodno dao prodavatelju naknadni primjereni rok za ispunjenje ugovora, a prodavatelj u tom naknadnom roku nije ispunio ugovor. U odnosu na pitanje nerazmjernih troškova, isti će se procjenjivati uzimajući u obzir sve okolnosti pojedinog slučaja. U uvodnoj izjavi 48. Direktive 2019/771 primjerice se navodi da bi moglo biti nerazmjerno zatražiti zamjenu robe zbog neznatne ogrebotine ako ti zbog te zamjene nastali znatni troškovi, a ogrebotinu je moguće lako ukloniti.
----	---	---	--	----------------	---

11	Porobija & Špoljarić d.o.o.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 11.	"razuman rok" predložen čl. 410. a. st. 1., kao i u daljnjim člancima, predlažemo precizirati (možda uvođenjem maksimalnog predviđenog roka za zamjenu ili popravak stvari). U stavku 2. predloženog članka 410. a predlažemo da se definira da je prodavatelj obvezan snositi i troškove vraćanja stvari, ne samo preuzimanja.	Nije prihvaćen	<p>U odnosu na preciziranje razumnog roka na način da se propiše maksimalni rok za zamjenu ili popravak stvari, ističe se da je razumni rok pravni standard te da se razumnost roka procjenjuje s obzirom na sve okolnosti konkretnog slučaja (npr. uzimajući u obzir prirodu i složenost stvari, prirodu i težinu nedostatka te okolnosti u vezi s radnjama potrebnima za popravak ili zamjenu). S obzirom na navedeno i na činjenicu da se odredbe o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari odnose na sve stvari, ocijenjeno je da nije opravdano propisivati maksimalno predviđeni rok za popravak odnosno zamjenu stvari.</p> <p>U odnosu na članak 410.a stavak 2. ističe se da je navedena odredba usklađena s člankom 14. stavkom 2. Direktive 2019/771. Nadalje, stavkom 1. članka 410.a propisano je da se popravak ili zamjena provode besplatno, a pojam besplatnosti definiran je predloženim člankom 399.a točkom 11. kojom je određeno da besplatno znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada i materijala.</p>
----	-----------------------------	--	---	----------------	--

12	Ana Knežević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 11.	U članku 410.a u točki 1. treba dodati novi stavak koji glasi: "Razumni rok za pametne uređaje je do 7 dana, a za sve ostalo do 30 dana." OBRAZLOŽENJE: Do sada razumni rok nije bio definiran, neke su se institucije pozivale na rok od 45 dana, ali u praksi je taj rok bio i puno duži, pa je ponekad popravak ili zamjena trajala mjesecima. Ukoliko se točno definira razumni rok, svaki potrošač ima pravo protekom toga roka tražiti raskid ugovora, a time bi se značajno poboljšao položaj potrošača. Definiranje razumnog roka nalaže Direktiva 771/2019 u točki 55. (55) Kako bi se potrošače zaštitilo od rizika od produljenih kašnjenja, svaki bi popravak ili zamjena trebali biti uspješno dovršeni u razumnom roku. Što se smatra razumnim rokom za dovršenje popravka ili zamjene trebalo bi odgovarati najkraćem mogućem vremenu potrebnom za dovršetak popravka ili zamjene. Taj bi se rok trebao objektivno odrediti uzimajući u obzir prirodu i složenost robe, prirodu i težinu neusklađenosti te napor potreban za dovršetak popravka ili zamjene. Pri provedbi ove Direktive države članice trebale bi moći protumačiti pojam razumnog roka za dovršetak popravka ili zamjene predviđanjem fiksnih rokova koji bi se općenito mogli smatrati razumnima za popravak ili zamjenu, posebno u pogledu određenih kategorija proizvoda.	Nije prihvaćen	Razumni rok je pravni standard te se razumnost roka procjenjuje s obzirom na sve okolnosti konkretnog slučaja (npr. uzimajući u obzir prirodu i složenost stvari, prirodu i težinu nedostatka te okolnosti u vezi s radnjama potrebnima za popravak ili zamjenu). S obzirom na navedeno i na činjenicu da se odredbe o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari odnose na sve stvari, ocijenjeno je da nije opravdano propisivati razumni rok za pametne uređaje odnosno razumni rok za ostale stvari. Napominje se da Direktiva 2019/771 u uvodnoj izjavi 55 ne nalaže državama člancima definiranje razumnog roka, već im ostavlja mogućnost tumačenja pojma razumnog roka za popravak ili zamjenu predviđanjem fiksnih rokova koji bi se općenito mogli smatrati razumnima za popravak ili zamjenu, posebno u pogledu određenih kategorija proizvoda.
13	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 17.	Stavak 8 dostava jamstva na trajnom mediju na primjer DVD-u a potrošač nema računalo. Bolje je da piše da potrošač dobiva jamstvo na papiru, a ako želi može i na nekom drugom mediju ako mu to trgovac može omogućiti	Nije prihvaćen	Predloženi članak 423. stavak 8. usklađen je s člankom 17. Direktive 2019/771 koji ne ograničava izdavanje jamstva na papirnati oblik.
14	HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM ODNOSIMA, Članak 18.	Ostaviti stavak 2 kako bi potrošač imao pravo na naknadu štete	Nije prihvaćen	Člankom 18. Nacrta nije brisan stavak 2. članka 424. Zakona.

IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNO STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.
Rok: II. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.) (SL L 136, 22.5.2019.)

32019L0771

- Članci 2., 3., 5., 9., 10., 12., 15. i 21. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)
- Članci 2. i 19. preuzeto: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

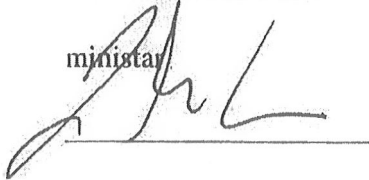
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

ministar

(potpis)

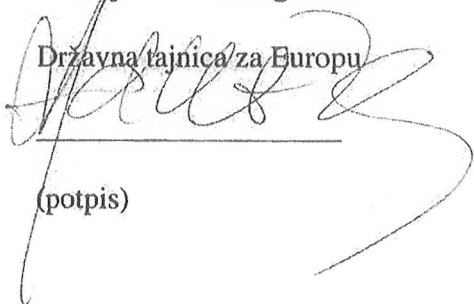
16.05.2021.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

13.05.2021.

(datum i pečat)

AM
33

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP.)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta uz istodobno osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača utvrđivanjem zajedničkih pravila o određenim zahtjevima u pogledu ugovora o kupoprodaji sklopljenih između prodavatelja i potrošača, posebno pravila o usklađenosti robe s ugovorom, pravnim sredstvima u slučaju neusklađenosti, načinima ostvarivanja tih pravnih sredstava i komercijalnim jamstvima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uređuje se predmet i svrha Direktive.</p>

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „ugovor o kupoprodaji” znači svaki ugovor kojim prodavatelj prenosi ili se obvezuje prenijeti vlasništvo nad robom potrošaču, a potrošač plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu;</p> <p>2. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;</p> <p>3. „prodavatelj” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje, među ostalim preko drugih osoba koje djeluju u ime ili za račun te fizičke ili pravne osobe, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom;</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 400. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke neovisno o tome je li ugovorom prenio ili se obvezao prenijeti kupcu stvar u vlasništvo, a kupac platio ili se obvezao platiti njezinu cijenu.“.</p> <p>Članak 2.</p> <p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Pojmovi</p> <p>Članak 399.a</p> <p>Za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa ugovor o kupoprodaji izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti,</p> <p>2. potrošački ugovor je ugovor koji sklapaju potrošač i svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u okviru svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 376. stavak 1. (članak 2. točka 1. Direktive)</p>
--	--	----------------------------	---

<p>4. „proizvođač“ znači onaj koji je izradio robu, uvoznik robe na područje Unije ili bilo koja osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na robu stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak;</p> <p>5. „roba“ znači:</p> <p>(a) bilo koja materijalna pokretnina; voda, plin i električna energija trebaju se smatrati robom u smislu ove Direktive kad se nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini;</p> <p>(b) bilo koja materijalna pokretnina koja ima ugrađen digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu ili je povezana s njima tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te robe („roba s digitalnim elementima“);</p> <p>6. „digitalni sadržaj“ znači podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku;</p> <p>7. „digitalna usluga“ znači:</p>	<p>djelatnosti, uključujući i osobu koja djeluje u ime ili za račun te osobe,</p> <p>3. proizvođač je osoba koja je izradila stvar, uvezla stvar na područje Europske unije i svaka druga osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na stvar stavlja svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak,</p> <p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p>Članak 400.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:</p> <p>(5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).</p> <p style="text-align: center;">Članak 2.</p>		
--	---	--	--

<p>(a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima; ili</p> <p>(b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge;</p> <p>8. „kompatibilnost“ znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi roba iste vrste, a da tu robu, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati;</p> <p>9. „funkcionalnost“ znači sposobnost robe da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu;</p> <p>10. „interoperabilnost“ znači sposobnost robe da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi roba iste vrste;</p> <p>11. „trajni nosač podataka“ znači svako sredstvo koje potrošaču ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako</p>	<p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: right;">„Pojmovi</p> <p style="text-align: center;">Članak 399.a</p> <p>Za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>4. digitalni sadržaj su podaci koji se proizvode i isporučuju u digitalnom obliku,</p> <p>5. digitalna usluga je:</p> <p>a) usluga kojom se potrošaču omogućuju stvaranje, obrada i pohrana podataka u digitalnom obliku ili pristup njima ili</p> <p>b) usluga kojom se omogućuje dijeljenje ili bilo koja druga interakcija s podacima u digitalnom obliku koje učitava ili stvara potrošač ili drugi korisnici te usluge,</p> <p>6. kompatibilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom s kojima se obično koristi stvar iste vrste, a da tu stvar, hardver ili softver pritom nije potrebno konvertirati,</p> <p>7. funkcionalnost je sposobnost stvari da izvršava funkcije s obzirom na svoju svrhu,</p>		
---	--	--	--

<p>im može naknadno pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija;</p> <p>12. „komercijalno jamstvo” znači svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obveze prodavatelja koja se odnosi na jamstvo usklađenosti, obvezuje potrošaču vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati robu na bilo koji način ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji nisu povezani s usklađenošću, a navedeni su u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnome materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora;</p> <p>13. „trajnost” znači sposobnost robe da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe;</p> <p>14. „besplatno” znači bez troškova potrebnih za usklađivanje robe,</p>	<p>8. interoperabilnost je sposobnost stvari da funkcionira s hardverom ili softverom drukčijim od onih s pomoću kojih se obično koristi stvar iste vrste,</p> <p>9. trajni nosač podataka je svako sredstvo koje kupcu ili prodavatelju omogućuje da informacije, koje su toj osobi osobno upućene, pohrani tako da im može pristupati tijekom razdoblja koje odgovara svrhama za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija,</p> <p style="text-align: center;">Članak 17.</p> <p>Članak 423. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Komercijalno jamstvo je svaka obveza kojom se prodavatelj ili proizvođač (davatelj jamstva), povrh zakonske obveze prodavatelja koja se odnosi na odgovornost za materijalne nedostatke stvari, obvezuje kupcu vratiti plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati stvar ako ona ne zadovoljava specifikacije ili druge zahtjeve koji su navedeni u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora.</p> <p style="text-align: center;">Članak 2.</p>		
--	---	--	--

<p>a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala;</p> <p>15. „javna dražba“ znači metoda prodaje kod koje prodavatelj nudi robu ili usluge potrošačima koji sudjeluju ili imaju mogućnost osobno sudjelovati na dražbi, u transparentnom postupku nadmetanja na tržišnoj osnovi koji vodi dražbovatelj i u kojem je uspješni ponuđač obvezan kupiti robu ili usluge.</p>	<p>Iza članka 399. ispod naslova „2. Odgovornost za materijalne nedostatke“ dodaje se članak 399.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Pojmovi Članak 399.a</p> <p>Za potrebe primjene odredbi o odgovornosti za materijalne nedostatke stvari i komercijalnog jamstva pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:</p> <p>10. trajnost je sposobnost stvari da zadrži svoje funkcije i radne značajke tijekom uobičajene upotrebe,</p> <p>11. besplatno znači bez troškova potrebnih za uklanjanje nedostatka, a posebno bez poštanskih troškova te troškova prijevoza, rada ili materijala.“</p> <p>Napomena:</p> <p>Točka 15. nije preuzeta jer RH nije koristila mogućnost iz članka 3. stavka 5. točka a Direktive</p>		
---	--	--	--

		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19) članak/članci Članak 5. točka 22., u vezi s člankom 43. stavkom 2. (članak 2. točka 5 Direktive u dijelu koji se odnosi na vodu, plin i električnu energiju)
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na ugovore o kupoprodaji između potrošača i prodavatelja.</p> <p>2. Ugovori između potrošača i prodavatelja za isporuku robe koju je potrebno izraditi ili proizvesti također se smatraju ugovorima o kupoprodaji za potrebe ove Direktive.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ili digitalnih usluga. Ona se, međutim, primjenjuje na digitalni sadržaj ili digitalne usluge koji su ugrađeni u robu ili su povezani s robom u smislu članka 2. točke 5. podtočke (b) i koji se isporučuju zajedno s</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 400.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:</p> <p>„(4) Kod potrošačkih ugovora prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke prema pravilima propisanim za ugovor o kupoprodaji i kada je riječ o ugovoru za isporuku stvari koju je tek potrebno izraditi ili proizvesti, neovisno o tome je li po općim pravilima riječ o ugovoru o kupoprodaji, ugovoru o djelu ili drugom ugovoru.</p> <p>(5) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore za isporuku digitalnih sadržaja ili digitalnih usluga, osim ako je predmet ugovora o kupoprodaji pokretna stvar u koju je ugrađen digitalni sadržaj ili digitalne usluge ili su povezani sa stvari tako da bi odsutnost tog digitalnog sadržaja ili te digitalne usluge onemogućila funkcioniranje te stvari i koji se isporučuju na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1. (članak 3. točka 1. Direktive), članak 409. (članak 3. stavak 4. točka b Direktive)

<p>robom na temelju ugovora o kupoprodaji, neovisno o tome isporučuje li takav digitalni sadržaj ili digitalnu uslugu prodavatelj ili treća strana. U slučaju dvojbe o tome čini li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili ugrađene ili povezane digitalne usluge dio ugovora o kupoprodaji, predmnijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <p>(a) materijalne nosače podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja; ili</p> <p>(b) robu koja se prodaje u okviru ovrhe ili na drugi način prema zakonskom ovlaštenju.</p> <p>5. Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti ugovore o kupoprodaji:</p> <p>(a) rabljene robe koja se prodaje na javnoj dražbi; i</p> <p>(b) živih životinja.</p>	<p>uslugu prodavatelj ili treća strana (stvar s digitalnim elementima).</p> <p>(8) U slučaju dvojbe o tome je li isporuka ugrađenog ili povezanog digitalnog sadržaja ili digitalne usluge dio potrošačkog ugovora o kupoprodaji, predmnijeva se da su digitalni sadržaj ili digitalna usluga obuhvaćeni ugovorom o kupoprodaji.</p> <p>(12) Odredbe ovoga Zakona o odgovornosti za materijalne nedostatke ne primjenjuju se na potrošačke ugovore o kupoprodaji materijalnih nosača podataka koji služe isključivo kao nosači digitalnog sadržaja.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 5. i 7.</p>		
--	--	--	--

U slučaju iz točke (a) potrošačima se čine lako dostupnima jasne i sveobuhvatne informacije o tome da se ne primjenjuju prava koja proizlaze iz ove Direktive.

6. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da uređuju aspekte općeg ugovornog prava kao što su pravila o sklapanju, valjanosti, ništetnosti ili učincima ugovora, uključujući posljedice raskida ugovora, u mjeri u kojoj oni nisu uređeni ovom Direktivom, ili pravu na naknadu štete.

7. Ovom se Direktivom ne utječe na slobodu država članica da potrošačima dopuste odabir određenog pravnog sredstva ako neusklađenost robe postane očita u određenom roku nakon isporuke koji nije dulji od 30 dana. Osim toga, ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila koja se ne odnose posebno na potrošačke ugovore i kojima se predviđaju posebna pravna sredstva za određene vrste nedostataka koji nisu bili očiti u

<p>trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Razina usklađivanja</p> <p>Države članice u svojem nacionalnom pravu ne zadržavaju ni u njega uvode odredbe koje odstupaju od onih utvrđenih ovom Direktivom, uključujući i blaže ili strože odredbe kojima se osigurava različita razina zaštite potrošača, osim ako je ovom Direktivom drukčije predviđeno.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba Direktive uređuje razinu usklađivanja.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Usklađenost robe</p> <p>Prodavatelj potrošaču isporučuje robu koja ispunjava zahtjeve navedene u člancima 6., 7. i 8., ako je primjenjivo, ne dovodeći pritom u pitanje članak 9.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1., članak 430. stavak 1</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Subjektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>Kako bi bila u skladu s ugovorom o kupoprodaji, roba osobito mora, ako je primjenjivo:</p> <p>(a) odgovarati opisu, vrsti, količini i kvaliteti te posjedovati funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji;</p> <p>(b) biti prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna potrošaču i s kojom je potrošač upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak;</p> <p>(c) biti isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji; i</p> <p>(d) biti isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Nedostatak postoji:</p> <p>1) ako stvar ne odgovara opisu, vrsti, količini i kvaliteti odnosno nema funkcionalnost, kompatibilnost, interoperabilnost i druge značajke kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji,</p> <p>2) ako stvar nije prikladna za bilo koju posebnu namjenu za koju je potrebna kupcu i s kojom je kupac upoznao prodavatelja najkasnije u trenutku sklapanja ugovora te u odnosu na koju je prodavatelj dao pristanak,</p> <p>3) ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju, kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji ili</p> <p>4) ako stvar nije isporučena s ažuriranjima kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaji.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>Članak 7.</p> <p>Objektivni zahtjevi u pogledu usklađenosti</p> <p>1. Pored ispunjavanja svih subjektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti, roba mora:</p> <p>(a) biti prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se roba iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, sve postojeće propise Unije i nacionalne propise, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u dotičnom sektoru;</p> <p>(b) ako je primjenjivo, odgovarati kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje potrošaču prije sklapanja ugovora;</p> <p>(c) ako je primjenjivo, biti isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak potrošač može razumno očekivati; i</p> <p>(d) odgovarati količini i posjedovati ona svojstva i</p>	<p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:</p> <p>1) ako stvar nije prikladna za upotrebu u svrhe za koje bi se stvar iste vrste uobičajeno koristila, uzimajući u obzir, sve propise Europske unije i propise Republike Hrvatske, tehničke standarde ili, ako takvih tehničkih standarda nema, primjenjive kodekse ponašanja u određenom području ako oni postoje,</p> <p>2) ako stvar ne odgovara kvaliteti i opisu uzorka ili modela koji je prodavatelj stavio na raspolaganje kupcu prije sklapanja ugovora,</p> <p>3) ako stvar nije isporučena s dodatnom opremom, uključujući ambalažu, upute za instalaciju ili druge upute, čiji primitak kupac može razumno očekivati,</p> <p>4) ako stvar ne odgovara količini ili nema ona svojstva i druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za stvar iste vrste i koje kupac može razumno očekivati s obzirom na prirodu stvari te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>druge značajke, uključujući one koje se odnose na trajnost, funkcionalnost, kompatibilnost i sigurnost, koji su uobičajeni za robu iste vrste i koje potrošač može razumno očekivati s obzirom na prirodu robe te uzimajući u obzir sve javne izjave koje su dali prodavatelj ili druge osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući proizvođača, ili koje su dane u njihovo ime, osobito u oglašavanju ili označivanju.</p> <p>2. Prodavatelja ne obvezuju javne izjave, kako je navedeno u stavku 1. točki (d), ako dokaže:</p> <p>(a) da prodavatelj nije znao niti je razumno mogao znati za predmetnu javnu izjavu;</p> <p>(b) da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana; ili</p> <p>(c) da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji robe.</p> <p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, prodavatelj osigurava</p>	<p>(3) Prodavatelja ne obvezuju izjave iz stavka 2. točke 4. ovoga članka ako dokaže da nije znao niti mogao znati za tu izjavu, ili da je do trenutka sklapanja ugovora javna izjava bila ispravljena na jednak ili usporediv način kao i kada je dana, ili da ta javna izjava nije mogla utjecati na donošenje odluke o kupnji.</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Ažuriranje stvari s digitalnim elementima u potrošačkim ugovorima</p> <p style="text-align: center;">Članak 401.a</p> <p>(1) U potrošačkim ugovorima o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima kojima je predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge prodavatelj je dužan obavijestiti potrošača o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna da stvar ostane bez nedostatka te mu osigurati ažuriranja tijekom razdoblja unutar kojeg to potrošač može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu</p>		
---	---	--	--

<p>da potrošač bude obaviješten o ažuriranjima, uključujući sigurnosna ažuriranja, koja su potrebna kako bi ta roba ostala usklađena te da mu se ta ažuriranja isporučuju, tijekom razdoblja:</p> <p>(a) unutar kojeg potrošač to može razumno očekivati s obzirom na vrstu i svrhu robe i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena jednokratna isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge; ili</p> <p>(b) navedenog u članku 10. stavku 2. ili 5., ovisno o slučaju, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja.</p> <p>4. Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 3., prodavatelj nije odgovoran za neusklađenost koja proizlazi isključivo iz propuštanja</p>	<p>stvari i digitalnih elemenata te uzimajući u obzir okolnosti i prirodu ugovora o kupoprodaji.</p> <p>(2) Obveza osiguranja ažuriranja iz stavka 1. ovoga članka kod ugovora o kupoprodaji kojim je predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine traje do isteka razdoblja za koji je ugovorena isporuka, a kod ugovora kod kojih je kontinuirana isporuka ugovorena na dvije godine ili kraće razdoblje obveza osiguranja ažuriranja traje dvije godine od trenutka prijelaza rizika.</p> <p>(3) Ako potrošač u razumnom roku ne instalira ažuriranja koja su mu isporučena u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka, prodavatelj nije odgovoran za nedostatak koji proizlazi isključivo iz propuštanja instalacije ažuriranja, ako je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja da ga instalira te ako propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.</p> <p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>(4) Kod potrošačkih ugovora nedostaci iz stavka 2. točke 1. do 4. ovoga članka ne postoje ako je, u trenutku</p>		
--	--	--	--

<p>instalacije relevantnog ažuriranja, pod sljedećim uvjetima:</p> <p>(a)prodavatelj je obavijestio potrošača o raspoloživosti ažuriranja i posljedicama propuštanja potrošača da ga instalira; i</p> <p>(b)propuštanje instalacije ili nepravilna instalacija ažuriranja od strane potrošača nisu posljedica nedostataka u uputama za instalaciju koje su dostavljene potrošaču.</p> <p>5. Neusklađenost u smislu stavka 1. ili 3. ne postoji ako je, u trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji, potrošač bio posebno obaviješten da određena značajka robe odstupa od objektivnih zahtjeva u pogledu usklađenosti utvrđenih u stavku 1. ili 3. te ako je potrošač izričito i zasebno prihvatio to odstupanje pri sklapanju ugovora o kupoprodaji.</p>	<p>sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 2. točkama 1. do 4. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>Iza članka 401. dodaje se članak 401.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>(4) Prodavatelj ne odgovara za nedostatke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako je, u trenutku sklapanja ugovora, potrošač bio posebno obaviješten da određeno obilježje stvari odstupa od kriterija koji se koriste za određivanje nedostataka navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka i ako je potrošač to izričito i zasebno prihvatio prilikom sklapanja ugovora.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Nepravilna instalacija robe</p> <p>Svaka neusklađenost koja proizlazi iz nepravilne instalacije robe smatra se neusklađenošću robe ako:</p> <p>(a) instalacija čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili je to učinjeno pod njegovom odgovornošću; ili</p> <p>(b) instalaciju, za koju je predviđeno da je obavi potrošač, obavio je potrošač, a nepravilna instalacija posljedica je nedostataka u uputama za instalaciju koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju robe s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 401. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Osim nedostataka iz stavka 1. ovoga članka nedostatak postoji i:</p> <p>5) ako je stvar nepravilno instalirana odnosno montirana, a usluga instalacije odnosno montaže čini dio ugovora o kupoprodaji i obavio ju je prodavatelj ili osoba za koju on odgovara ili</p> <p>6) ako je stvar za koju je bilo predviđeno da ju instalira odnosno montira kupac nepravilno instalirana odnosno montirana od strane kupca, a nepravilna instalacija odnosno montaža je posljedica nedostatka u uputama koje je dostavio prodavatelj ili, u slučaju stvari s digitalnim elementima, koje je dostavio prodavatelj ili dobavljač digitalnog sadržaja ili digitalne usluge.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 9.</p> <p>Prava trećih strana</p> <p>Ako ograničenje koje je posljedica povrede prava treće strane, osobito pravâ intelektualnog vlasništva, onemogućava ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članci 430. do 437.</p>

<p>ograničava korištenje robe u skladu s člancima 6. i 7., države članice osiguravaju da potrošač ima pravo na pravna sredstva u pogledu neusklađenosti predviđena člankom 13., osim ako je nacionalnim pravom predviđena ništetnost ili pobožnost ugovora o kupoprodaji u takvim slučajevima.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Odgovornost prodavatelja</p> <p>1. Prodavatelj je odgovoran potrošaču za svaku neusklađenost koja postoji u trenutku isporuke robe i koja postane očita u roku od dvije godine od tog trenutka. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 3., ovaj se stavak primjenjuje i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, prodavatelj je odgovoran i za svaku neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koja se</p>	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p>Iza članka 404. dodaje se članak 404.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Nedostaci stvari s digitalnim elementima s kontinuiranom isporukom digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u potrošačkim ugovorima</p> <p style="text-align: center;">Članak 404.a</p> <p>(1) Ako je potrošačkim ugovorom predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u razdoblju u kojem se</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08; 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 400. stavak 1. (članak 10. stavak 1. Direktive), članak 403. stavak 4. (članak 10. stavak 1. Direktive), članak 422. (članak 10. stavak 4. Direktive), članak 404. stavak 3. (članak 10. stavak 6.)</p>

<p>pojavi ili postane očita u roku od dvije godine od trenutka isporuke robe s digitalnim elementima. Ako je ugovorom predviđena kontinuirana isporuka na rok dulji od dvije godine, prodavatelj je odgovoran za svaku neusklađenost digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koja se pojavi ili postane očita u razdoblju u kojem se digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.</p> <p>3. Države članice mogu zadržati ili uvesti dulje rokove od onih navedenih u stavcima 1. i 2.</p> <p>4. Ako u skladu s nacionalnim pravom pravna sredstva predviđena u članku 13. podliježu i roku zastare, države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita unutar roka navedenog u tim stavcima.</p> <p>5. Neovisno o stavcima 1. i 2. ovog članka, države članice mogu</p>	<p>digitalni sadržaj ili digitalna usluga trebaju isporučivati na temelju ugovora o kupoprodaji.</p> <p>(2) Ako je potrošačkim ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja koje je kraće od razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, prodavatelj je odgovoran za nedostatke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge koji se pojave u roku od dvije godine od trenutka prijelaza rizika.“.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 3.</p>		
--	---	--	--

<p>zadržati ili uvesti samo rok zastare za pravna sredstva predviđena člankom 13. Države članice osiguravaju da taj rok zastare potrošaču omogućuje korištenje pravnih sredstava utvrđenih u članku 13. za svaku neusklađenost za koju je prodavatelj odgovoran u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka i koja postane očita tijekom roka navedenog u tim stavcima.</p> <p>6. U slučaju rabljene robe države članice mogu predvidjeti mogućnost da se prodavatelj i potrošač dogovore o ugovornim uvjetima ili sporazumima s kraćim rokom odgovornosti ili rokom zastare od onih iz stavaka 1., 2. i 5., pod uvjetom da ti kraći rokovi nisu kraći od godinu dana.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Teret dokazivanja</p> <p>1. Predmnijeva se da je svaka neusklađenost koja postane očita u roku od godinu dana od trenutka isporuke robe postojala i u trenutku isporuke robe, osim ako se dokaže suprotno ili ako ta</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 400.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 12. koji glase:</p> <p>(9) Predmnijeva se da je svaki nedostatak stvari kao i stvari s digitalnim elementima koji se pokazao u roku od jedne godine od trenutka prijelaza rizika postojao i u trenutku prijelaza rizika, osim ako prodavatelj</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>predmnjeva nije spojiva s prirodom robe ili prirodom neusklađenosti. Ovaj stavak primjenjuje se i na robu s digitalnim elementima.</p> <p>2. Umjesto jednogodišnjeg roka utvrđenog u stavku 1., države članice mogu zadržati ili uvesti rok od dvije godine od trenutka isporuke robe.</p> <p>3. U slučaju robe s digitalnim elementima, ako je ugovorom o kupoprodaji predviđena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja, teret dokazivanja u odnosu na to jesu li digitalni sadržaj ili digitalna usluga bili usklađeni tijekom razdoblja iz članka 10. stavka 2. je na prodavatelju za onu neusklađenost koja postane očita tijekom razdoblja navedenog u tom članku.</p>	<p>dokaže suprotno ili suprotno proizlazi iz naravi stvari ili naravi nedostatka.</p> <p>(11) Kod potrošačkih ugovora o kupoprodaji stvari s digitalnim elementima ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge tijekom određenog razdoblja teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za vrijeme od dvije godine od prijelaza rizika, a ako je ugovorena kontinuirana isporuka digitalnog sadržaja ili digitalne usluge na rok dulji od dvije godine, teret dokaza da ne postoji nedostatak digitalnog sadržaja ili digitalne usluge je na prodavatelju za cijelo razdoblje na koje je isporuka ugovorena.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije iskoristila mogućnost iz stavka 2.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Obveza obavješćivanja</p> <p>Države članice mogu zadržati ili uvesti odredbe kojima se propisuje da potrošač, kako bi iskoristio svoja prava, mora obavijestiti prodavatelja o neusklađenosti u roku od najmanje 2 mjeseca od dana kada je potrošač otkrio takvu neusklađenost.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 403. stavak 4.
<p>Članak 13.</p> <p>Pravna sredstva u slučaju neusklađenosti</p> <p>1. U slučaju neusklađenosti potrošač ima pravo na usklađivanje robe ili na razmjerno sniženje cijene ili na raskid ugovora, u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Kako bi se roba uskladila, potrošač može birati između popravka i zamjene, osim ako bi odabrano pravno sredstvo bilo nemoguće ili ako bi njime, u odnosu na drugo pravno sredstvo, prodavatelju nastali nerazmjerni</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 410. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku ovlašten je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zahtijevati od prodavatelja uklanjanje nedostatka, 2) zahtijevati od prodavatelja predaju druge stvari bez nedostatka, 3) zahtijevati razmjerno sniženje cijene, 4) izjaviti da raskida ugovor. 	U potpunosti preuzeto	

<p>troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući sljedeće:</p> <p>(a) vrijednost koju bi roba imala da ne postoji neusklađenost;</p> <p>(b) značaj neusklađenosti; i</p> <p>(c) pitanje može li se alternativno pravno sredstvo pružiti bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p> <p>3. Prodavatelj može odbiti usklađivanje robe ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time nastali nerazmjerni troškovi, uzimajući u obzir sve okolnosti, uključujući one navedene u stavku 2. točkama (a) i (b).</p> <p>4. Potrošač ima pravo ili na razmjerno sniženje cijene u skladu s člankom 15. ili na raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 16. u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) prodavatelj nije dovršio popravak ili zamjenu ili, ako je primjenjivo, nije dovršio popravak ili zamjenu u skladu s člankom 14. stavcima 2. i 3. ili je prodavatelj odbio uskladiti</p>	<p>(3) Prilikom ostvarivanja prava na uklanjanje nedostatka kupac ima pravo izbora između popravka i zamjene stvari, osim ako bi odabrani način uklanjanja nedostatka bio nemoguć ili ako bi njime u odnosu na drugi način uklanjanja nedostatka prodavatelju nastali nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.</p> <p>(4) Prodavatelj je ovlašten odbiti uklanjanje nedostatka ako su popravak i zamjena nemogući ili bi mu time bili prouzročeni nerazmjerni troškovi uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito vrijednost stvari bez nedostatka, značaj nedostatka i pitanje može li se popravak odnosno zamjena obaviti bez znatnih neugodnosti za kupca.</p> <p>(5) Kupac ima pravo na sniženje cijene ili na raskid ugovora tek ako prodavatelj nije uklonio nedostatak, ili je to odbio učiniti ili nije uklonio nedostatak u skladu s člankom 410.a stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ako nedostatak postoji unatoč pokušaju prodavatelja da ga ukloni odnosno ako je prodavatelj izjavio da neće ukloniti nedostatak ili iz okolnosti očito proizlazi da neće ukloniti nedostatak u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za kupca te ako je nedostatak tako ozbiljan da opravdava trenutačno sniženje cijene ili raskid ugovora.</p>		
---	--	--	--

<p>robu u skladu sa stavkom 3. ovog članka;</p> <p>(b) neusklađenost postoji unatoč pokušaju prodavatelja da uskladi robu;</p> <p>(c) neusklađenost je tako ozbiljna da su trenutačno smanjenje cijene ili raskid ugovora o kupoprodaji opravdani; ili</p> <p>(d) prodavatelj je izjavio ili je iz okolnosti očito da neće otkloniti neusklađenost robe u razumnom roku ili bez znatnih neugodnosti za potrošača.</p> <p>5. Potrošač nema pravo raskinuti ugovor ako je neusklađenost samo neznatna. Teret dokazivanja u odnosu na to je li neusklađenost neznatna je na prodavatelju.</p> <p>6. Potrošač ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene ili njegova dijela, sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze na temelju ove Direktive. Države članice mogu odrediti uvjete u skladu s kojima i načine na koje potrošač može iskoristiti pravo na uskraćivanje plaćanja.</p> <p>7. Države članice mogu uređivati utječe li doprinos potrošača neusklađenosti na njegovo pravo</p>	<p>(7) Ako je nedostatak neznatan kupac nema pravo na raskid ugovora, ali mu pripadaju druga prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke uključujući i pravo na popravljavanje štete.</p> <p>(8) Teret dokaza da je nedostatak neznatan je na prodavatelju.</p> <p>(6) Kupac ima pravo uskratiti plaćanje bilo kojeg nepodmirenog dijela cijene sve dok prodavatelj ne ispuni svoje obveze po osnovi odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>Napomena:</p> <p>RH nije koristila mogućnost iz stavka 7.</p>		
---	--	--	--

<p>na pravna sredstva te u kojoj mjeri.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Popravlak ili zamjena robe</p> <p>1. Popravci ili zamjene provode se:</p> <p>(a) besplatno;</p> <p>(b) u razumnom roku od trenutka kada je potrošač obavijestio prodavatelja o neusklađenosti;</p> <p>i</p> <p>(c) bez ikakvih znatnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu za koju je potrošaču ta roba bila potrebna.</p> <p>2. Ako se neusklađenost treba otkloniti popravkom ili zamjenom robe, potrošač stavlja robu na raspolaganje prodavatelju. Prodavatelj zamijenjenu robu preuzima na svoj trošak.</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Iza članka 410. dodaje se članak 410.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Popravlak ili zamjena</p> <p>Članak 410.a</p> <p>(1) Popravlak ili zamjena stvari s nedostatkom provode se besplatno, u razumnom roku od trenutka kada je kupac obavijestio prodavatelja o nedostatku te bez znatnih neugodnosti za kupca uzimajući u obzir prirodu stvari i svrhu za koju je kupcu ta stvar bila potrebna.</p> <p>(2) Prilikom popravka ili zamjene kupac je obvezan staviti stvar na raspolaganje prodavatelju, a prodavatelj ju je obvezan preuzeti i snositi troškove preuzimanja.</p> <p>(3) Ako je stvar s nedostatkom koja je bila instalirana odnosno montirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što se nedostatak pojavio, potrebno popraviti ili zamijeniti, obveza uklanjanja nedostatka uključuje obvezu uklanjanja stvari s nedostatkom i instalaciju odnosno montažu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>3. Ako popravak zahtijeva uklanjanje robe koja je bila instalirana na način koji je u skladu s njezinom prirodom i namjenom prije nego što je neusklađenost postala očita ili ako takvu robu treba zamijeniti, obveza popravka ili zamjene takve robe uključuje uklanjanje neusklađene robe i instalaciju zamjenske robe ili popravljene robe ili snošenje troškova tog uklanjanja i instalacije.</p> <p>4. Potrošač nije odgovoran za plaćanje uobičajene upotrebe zamijenjene robe tijekom razdoblja prije njezine zamjene.</p>	<p>zamjenske ili popravljene stvari ili obvezu snošenja troškova tog uklanjanja i instalacije odnosno montaže.</p> <p>(4) U slučaju zamjene stvari potrošač nije dužan platiti za uobičajenu upotrebu zamijenjene stvari tijekom razdoblja prije njezine zamjene.“.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Sniženje cijene</p> <p>Sniženje cijene razmjerno je smanjenju vrijednosti robe koju je primio potrošač u usporedbi s vrijednošću koju bi roba imala da je usklađena.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08; 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 420.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Raskid ugovora o kupoprodaji</p> <p>1. Potrošač ostvaruje pravo na raskid ugovora o kupoprodaji putem izjave prodavatelju u kojoj se izražava odluka potrošača o raskidu ugovora o kupoprodaji.</p> <p>2. Ako se neusklađenost odnosi samo na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji i ako postoji razlog za raskid ugovora o kupoprodaji u skladu s člankom 13., potrošač može raskinuti ugovor o kupoprodaji samo u odnosu na tu robu i u odnosu na svu drugu robu koju je potrošač stekao zajedno s neusklađenom robom ako se od potrošača ne može razumno očekivati da će pristati zadržati samo usklađenu robu.</p> <p>3. Ako potrošač raskine cijeli ugovor o kupoprodaji ili, u skladu sa stavkom 2., samo u odnosu na dio robe isporučene na temelju ugovora o kupoprodaji:</p> <p>(a) potrošač vraća robu prodavatelju na trošak prodavatelja; i</p>	<p>Članak 12.</p> <p>Iza članka 413. dodaje se članak 413.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p>„Raskid potrošačkog ugovora izjavom kupca</p> <p>Članak 413.a</p> <p>Ako prodavatelj u naknadnom razumnom roku ne ispuni potrošački ugovor potrošač je ovlašten izjaviti da se ugovor raskida.“.</p> <p>Članak 13.</p> <p>U članku 416. stavku 2. iza riječi: „štetno,“ dodaju se riječi: „ili se od kupca ne može očekivati da će zadržati samo stvar koja nema nedostatak,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

(b)prodavatelj potrošaču nadoknađuje cijenu koju je platio za robu nakon što primi tu robu ili od potrošača primi dokaz da je poslao natrag robu.

Za potrebe ovog stavka, države članice mogu odrediti načine povrata robe i vraćanja plaćenog.

„(3) Pravo prodavatelja iz stavka 2. ovoga članka na raskid ugovora i u pogledu ostalih stvari ne primjenjuje se na potrošačke ugovore.“.

Članak 14.

U članku 419. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ako kupac raskine ugovor o kupoprodaji, kupac vraća stvar prodavatelju na trošak prodavatelja.

(4) Prodavatelj kupcu nadoknađuje cijenu plaćenu za stvar nakon što primi tu stvar ili od kupca primi dokaz da je stvar poslao natrag.“.

Napomena:

RH nije koristila mogućnost iz zadnje rečenice stavka 3.

<p>Članak 17.</p> <p>Komercijalna jamstva</p> <p>1. Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnima u trenutku ili prije sklapanja ugovora. U skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku i ne dovodeći u pitanje bilo koje druge primjenjive odredbe prava Unije ili nacionalnog prava, ako proizvođač nudi potrošaču komercijalno jamstvo trajnosti za određenu robu tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno potrošaču tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene robe u skladu s člankom 14. Proizvođač potrošaču može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.</p> <p>Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za potrošača od uvjeta utvrđenih u povezanom reklamnome materijalu,</p>	<p>Članak 17.</p> <p>Članak 423. mijenja se i glasi:</p> <p>(2) Svako komercijalno jamstvo obvezujuće je za davatelja jamstva u skladu s uvjetima utvrđenima u izjavi o komercijalnom jamstvu i povezanom reklamnome materijalu dostupnima u trenutku ili prije sklapanja ugovora.</p> <p>(3) Ako proizvođač nudi kupcu komercijalno jamstvo trajnosti za određenu stvar tijekom određenog razdoblja, proizvođač je odgovoran izravno kupcu tijekom cijelog razdoblja komercijalnog jamstva trajnosti u pogledu popravka ili zamjene stvari u skladu s člankom 410.a ovoga Zakona.</p> <p>(4) Proizvođač kupcu može ponuditi povoljnije uvjete u izjavi o komercijalnom jamstvu trajnosti.</p> <p>(7) Ako su uvjeti utvrđeni u izjavi o komercijalnom jamstvu manje povoljni za kupca od uvjeta utvrđenih u povezanom reklamnome materijalu, komercijalno jamstvo je obvezujuće prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>komercijalno jamstvo obvezujuće je prema uvjetima utvrđenima u reklamnome materijalu koji se odnosi na komercijalno jamstvo, osim ako je prije sklapanja ugovora povezani reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.</p> <p>2. Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se potrošaču na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku isporuke robe. Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način. Ona uključuje sljedeće:</p> <p>(a) jasnu izjavu da potrošač ima zakonsko pravo na pravna sredstva prema prodavatelju besplatno u slučaju neusklađenosti robe te da na ta pravna sredstva ne utječe komercijalno jamstvo;</p> <p>(b) naziv i adresu davatelja jamstva;</p> <p>(c) postupak koji potrošač mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo;</p> <p>(d) navođenje robe na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo; i</p>	<p>reklamni materijal bio ispravljen na jednak ili usporediv način kao i kada je dan.</p> <p>(8) Izjava o komercijalnom jamstvu dostavlja se kupcu na trajnom nosaču podataka najkasnije u trenutku predaje stvari.</p> <p>(9) Izjava o komercijalnom jamstvu mora biti izražena na jednostavan i razumljiv način te sadržavati:</p> <p>1) jasnu izjavu da kupac ima prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke stvari temeljem ovoga Zakona prema prodavatelju besplatno te da komercijalno jamstvo ne utječe na prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke,</p> <p>2) naziv i adresu davatelja jamstva,</p> <p>3) postupak koji kupac mora slijediti kako bi se komercijalno jamstvo provelo,</p> <p>4) navođenje stvari na koju se primjenjuje komercijalno jamstvo i</p> <p>5) uvjete komercijalnog jamstva.</p> <p>(10) Neispunjenje obveza iz stavka 8. i 9. ovoga članka ne utječe na valjanost komercijalnog jamstva.“.</p>		
--	---	--	--

<p>(e) uvjete komercijalnog jamstva.</p> <p>3. Neusklađenost sa stavkom 2. nema utjecaja na obvezujuću narav komercijalnog jamstva za davatelja jamstva.</p> <p>4. Države članice mogu utvrditi pravila o drugim aspektima komercijalnih jamstava koji nisu uređeni ovim člankom, uključujući pravila o jeziku ili jezicima na kojima se izjava o komercijalnom jamstvu stavlja na raspolaganje potrošaču.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na pravnu zaštitu</p> <p>Ako prodavatelj odgovara potrošaču zbog neusklađenosti do koje je došlo činjenjem ili propustom određene osobe u prethodnim fazama lanca transakcija, uključujući nepružanje ažuriranja za robu s digitalnim elementima u skladu s člankom 7. stavkom 3., prodavatelj ima pravo na pravna sredstva protiv odgovorne osobe ili odgovornih osoba u lancu transakcija. Osoba protiv koje</p>	<p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p>Iza članka 422. dodaje se članak 422.a s naslovom iznad njega koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Odgovornost za materijalne nedostatke u lancu isporuke</p> <p style="text-align: center;">Članak 422.a</p> <p>(1) Prodavatelj u odnosu na kojeg je kupac ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>prodavatelj može ostvarivati pravna sredstva i odgovarajući postupci i uvjeti ostvarenja određuju se nacionalnim pravom.</p>	<p>skladu s odredbama ovoga Zakona, ovlašten je ostvarivati prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke prema svojem prodavatelju (prethodni prodavatelj).</p> <p>(2) Prodavatelj je ovlašten ostvarivati prava prema prethodnom prodavatelju jedino ako su i u odnosu između njega i prethodnog prodavatelja ispunjene pretpostavke odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>(3) Prodavatelj je dužan bez odgađanja obavijestiti prethodnog prodavatelja o tome da je popravio ili zamijenio stvar kupcu, snizio mu cijenu odnosno da je nastupio raskid ugovora s kupcem, te mu dostaviti sve podatke važne za prosuđivanje odgovornosti za materijalne nedostatke.</p> <p>(4) Prethodni prodavatelj ne odgovara za materijalne nedostatke za koje je prodavatelj odgovarao kupcu, ako je od prijelaza rizika između prethodnog prodavatelja i prodavatelja prošlo više od dvije godine.</p> <p>(5) Prethodni prodavatelj i prodavatelj smiju ugovarati druge rokove, isključenje, ograničenje odnosno proširenje odgovornosti.</p>		
---	---	--	--

	(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i u odnosu između prethodnog prodavatelja i njegovog prednika.“.		
<p>Članak 19.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice osiguravaju postojanje prikladnih i učinkovitih sredstava za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom.</p> <p>2. Sredstva navedena u stavku 1. uključuju odredbe u skladu s kojima jedno od tijela navedenih u nastavku ili više njih, kako je određeno nacionalnim pravom, mogu pokrenuti postupak pred sudovima ili nadležnim upravnim tijelima za osiguranje primjene nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva:</p> <p>(a) javna tijela ili njihovi predstavnici;</p> <p>(b) organizacije potrošača koje imaju legitiman interes za zaštitu potrošača;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19) članak/članci Članak 43. stavak 2. i 3., članak 137. stavak 3. točke 5. i 6., članak 138. stavak 1. točke 49. i 50., članak 138. stavci 2. i 3., članak 106. stavak 1. točka 2., članak 107. stavci 1. i 2.

<p>(c) profesionalne organizacije s legitimnim interesom za djelovanje.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Informiranje potrošača</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi potrošačima osigurale dostupnost informacija o pravima potrošača na temelju ove Direktive, kao i informacije o načinima provedbe tih prava.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ne radi se o zakonodavnoj mjeri.</p>
<p>Članak 21.</p> <p>Obvezujuća narav</p> <p>1. Ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije, sve ugovorne odredbe kojima se, na štetu potrošača, isključuje primjena nacionalnih mjera kojima se prenosi ova Direktiva, odstupa od njih ili mijenja njihov učinak prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o neusklađenosti</p>	<p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p>Članak 408.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Odredbe ugovora kojima se ograničava ili isključuje odgovornost za nedostatke stvari kod potrošačkog ugovora prije no što potrošač obavijesti prodavatelja o materijalnom nedostatku stvari nisu obvezujuće za potrošača.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Članak 2. (članak 21. stavak 2. Direktive)</p>

<p>robe, nisu obvezujuće za potrošača.</p> <p>2. Ova Direktiva ne sprečava prodavatelja da potrošaču nudi ugovorna rješenja koja nadilaze okvir zaštite predviđen u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Izmjene Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ</p> <p>1. U Prilogu Uredbi (EU) 2017/2394 točka 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„3. Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28).”.</p> <p>2. U Prilogu I. Direktivi 2009/22/EZ točka 7. zamjenjuje se sljedećim:</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbe se odnose na izmjenu pravnih akata Europske unije.</p>

<p>„7.Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28).”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Stavljanje izvan snage Direktive 1999/44/EZ</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2022.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na stavljanje izvan snage Direktive 1999/44</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 1. srpnja 2021. donose i objavljuju odredbe potrebne radi usklađivanja s ovom</p>	<p>Stupanje na snagu</p> <p>Članak 23.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u "Narodnim novinama", a stupa na snagu 1. siječnja 2022. godine.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 1.</p> <p>U Zakonu o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) u članku 1.a podstavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 136, 22. 5. 2019.),“.</p> <p style="text-align: center;">Primjena ovoga Zakona</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p>Ovaj Zakon ne primjenjuje se na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022. godine.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 25.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Komisija najkasnije 12. lipnja 2024. preispituje primjenu ove Direktive, uključujući njezine odredbe o pravnim sredstvima i teretu dokazivanja, također s obzirom na rabljenu robu i robu koja se prodaje na javnim dražbama, kao i o komercijalnom jamstvu proizvođača u pogledu trajnosti, te podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. U izvješću se posebno ocjenjuje osigurava li se primjenom ove Direktive i Direktive (EU) 2019/770 dosljedan i koherentan okvir za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta u pogledu isporuke digitalnog sadržaja, digitalnih usluga i robe s digitalnim elementima u skladu s načelima kojima se uređuju politike Unije. Izvješću se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na obveze Europske komisije.</p>
--	--	----------------------------------	---

<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Međutim, članak 22. primjenjuje se od 1. siječnja 2022.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se određuju adresati Direktive.</p>
<p>PRILOG</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 1999/44/EZ</p> <p>Ova Direktiva</p> <p>članak 1. stavak 1. članak 1.</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka točka (a) 2.</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 3. stavak točka (b), prva 4. točka (b) alineja</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prilog sadrži korelacijsku tablicu odredbi Direktive 1999/44 i Direktive 2019/771</p>

<p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka točka (b), druga i 5. podtočka (a) treća alineja</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka točka (c) 3.</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka točka (d) 4.</p> <p>članak 1. stavak 2. članak 2. točka točka (e) 12.</p> <p>članak 1. stavak 3. članak 2. točka 15. i članak 3. stavak 5. točka (a)</p> <p>članak 1. stavak 4. članak 3. stavak 2.</p> <p>članak 2. stavak 1. Članak 5.</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 6. točka točka (a) (a) i članak 7. stavak 1. točka (b)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 6. točka točka (b) (b)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 7. stavak točka (c) 1. točka (a)</p> <p>članak 2. stavak 2. članak 7. stavak točka (d) 1. točka (d)</p> <p>članak 2. stavak 3. članak 7. stavak 5.</p> <p>članak 2. stavak 4. članak 7. stavak 2.</p> <p>članak 2. stavak 5. Članak 8.</p> <p>članak 3. stavak 1. članak 10. stavak 1.</p>			
--	--	--	--

<p>članak 3. stavak 2. članak 13. stavak 1.</p> <p>članak 3. stavak 3. članak 13. prvi podstavak stavak 2. i članak 14. stavak 1. točka (a)</p> <p>članak 3. stavak 3. članak 13. drugi podstavak stavak 2.</p> <p>članak 3. stavak 3. članak 14. treći podstavak stavak 1. točke (b) i (c)</p> <p>članak 3. stavak 4. članak 2. točka 14.</p> <p>članak 3. stavak 5. članak 13. stavak 4.</p> <p>članak 3. stavak 6. članak 13. stavak 5.</p> <p>Članak 4. Članak 18.</p> <p>članak 5. stavak 1. članak 10. stavci 1., 2., 3., 4. i 5.</p> <p>članak 5. stavak 2. članak 12.</p> <p>članak 5. stavak 3. članak 11.</p> <p>članak 6. stavak 1. članak 17. stavak 1.</p> <p>članak 6. stavak 2. članak 17. stavak 2.</p> <p>članak 6. stavak 3. članak 17. stavak 2.</p> <p>članak 6. stavak 4. članak 17. stavak 4.</p> <p>članak 6. stavak 5. članak 17. stavak 3.</p>			
---	--	--	--

<p>članak 7. stavak 1. članak 21. prvi podstavak stavak 1. članak 7. stavak 1. članak 10. drugi podstavak stavak 6. članak 7. stavak 2. — članak 8. stavak 1. članak 3. stavci 6. i 7. članak 8. stavak 2. Članak 4. Članak 9. članci 19. i 20. Članak 10. Članak 22. članak 11. stavak članak 24. 1. prvi podstavak stavak 1. prvi podstavak članak 11. stavak članak 24. 1. drugi stavak 1. treći podstavak podstavak članak 11. stavak članak 24. 2. stavak 1. četvrti podstavak Članak 12. Članak 25. Članak 13. Članak 26. Članak 14. Članak 27.</p>			
--	--	--	--